

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 14. prosince 2004

o dani z nákupu masa (asanační daň) zavedené Francií

(oznámeno pod číslem K(2004) 4770)

(Pouze francouzské znění je závazné.)

(2005/474/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

poté, co byly zúčastněné strany v souladu s uvedeným článkem ⁽¹⁾ vyzvány k předložení připomínek a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

(1) Dne 15. dubna 1999 zaslala Komise Francii v důsledku stížnosti žádost o informace o dani z nákupu masa (dále rovněž „asanační daň“), která se týká financování asanačních činností na území Francie. Francouzské orgány odpověděly dopisem ze dne 12. května 1999.

(2) Komise předtím zahájila řízení pro porušení povinnosti stanovené v článku 226 Smlouvy vůči asanační dani ⁽²⁾. Dopisem ze dne 29. července 1998 byla Francii zaslána také výzva. Po ní dne 18. září 2000 následovalo odůvodněné stanovisko. Dne 26. června 2002 Komise rozhodla o zastavení řízení.

(3) Opatření bylo přijato do seznamu neoznámených podpor pod číslem NN 17/2001. V březnu roku 2001 byl přijat dodatek k původní stížnosti. Komise mezitím obdržela novou stížnost, ve které se opakují údaje z první stížnosti.

(4) Dopisem ze dne 10. července 2002 Komise uvědomila Francii o rozhodnutí zahájit v souladu s čl. 88 odst. 2 Smlouvy řízení vůči asanační dani.

(5) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství* ⁽³⁾. Komise vyzvala ostatní členské státy a třetí zúčastněné strany k předložení připomínek k danému opatření.

(6) Francouzské orgány zaslaly poznámky dopisem ze dne 10. října 2002. Komise obdržela připomínky od třetích stran, které byly francouzským orgánům zaslány dopisem ze dne 11. února 2003; francouzské orgány na ně odpověděly dopisem ze dne 9. dubna 2003. Dopisem ze dne 14. července 2004 byly na francouzských orgánech požadovány dodatečné údaje, které tyto orgány zaslaly dopisem ze dne 23. září 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 21.9.2002, s. 2.

⁽²⁾ Č. A/97/4309

⁽³⁾ Viz poznámka pod čarou č. 1.

- (7) Toto rozhodnutí se vztahuje pouze k financování veřejné služby zpracování uhynulých zvířat (dále rovněž jen „VAS“) v období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2002; v roce 2002 byl zahájen postup vyšetřovacího řízení. Financování VAS od 1. ledna 2003 je posuzováno v rámci státní podpory č. NN 8/2004.
- (8) Od 1. ledna 2004 byla asanační daň zrušena. Financování VAS je od nynějška zaručeno výtěžkem „daní z porážky“, vůči které Komise nevyslovila námitku ⁽¹⁾. V rámci šetření této složky zaslaly francouzské orgány Komisi k tomuto případu rovněž informace relevantní pro tento případ, zejména dopisem ze dne 29. prosince 2003.

II. POPIS

1. ASANAČNÍ DAŇ

- (9) Asanační daň byla ustanovena článkem 302a ZD francouzského všeobecného daňového zákoníku, vycházejícím z článku 1 francouzského zákona č. 96-1139 ze dne 26. prosince 1996 o sběru a odstraňování kadáverů zvířat a jatečních odpadů, kterým se mění zemědělský zákoník ⁽²⁾. Podle tohoto ustanovení vstoupila asanační daň v platnost dne 1. ledna 1997.
- (10) Zákon č. 96-1139 mění článek 264 francouzského zemědělského zákoníku, ve kterém se nyní tvrdí: „sběr a odstraňování kadáverů zvířat a také zbytků masa a vnitřností z jatek, prohlášených za nevhodné pro lidskou spotřebu a pro výživu zvířat je úlohou veřejné služby podléhající působnosti státu“.
- (11) Naopak podle článku 271 zemědělského zákoníku, rovněž pozměněného zmíněným zákonem, „odstraňování veterinárních konfiskátů, jiných než jsou konfiskáty uvedené v článku 264 a také odstraňování původních živočišných odpadů z jatek nebo ze zařízení pro zpracování a přípravu krmiv nebo potravin živočišného původu nespádá do veřejné asanační služby. Je zajišťováno ve výhradní příslušnosti těchto jatek a zařízení. Pokud nejsou samy k tomuto účelu schváleny nebo registrovány, jsou povinny pověřit zpracováním zařízení schválená nebo registrovaná k této činnosti správním orgánem.“
- (12) Sběr zahrnutý v úloze veřejné služby se týká zvířat uhynulých na státním území a zejména takových, která byla usmrcena ve francouzských jatkách a pro lidskou spotřebu nejsou vhodná. Sběr kadáverů se provádí pouze tehdy, pokud se jedná o zvířata nebo dokonce jejich části s minimální vahou 40 kg. Zákon z VAS, financované asanační daní, specificky vylučuje plnění pro osoby, které vlastní nebo drží kadáver zvířete a které ho „mohou“ předat schválené osobě, aniž by k tomu byly povinny (článek 265 II zemědělského zákoníku). Též jsou vyloučeny všechny kadávery tzv. zvířat „v zájmovém chovu“, která jsou v držení soukromých osob. Toto vyloučení dává podnět k asanační činnosti financované soukromými osobami.
- (13) Soukromé podniky, které jsou pověřeny prováděním asanačních služeb, jsou vybírány prefekty prostřednictvím veřejných soutěží, jejichž podmínky jsou vymezeny v zemědělském zákoníku. Příslušné zadávací podmínky stanoví způsob odměňování těchto činností, jejichž prováděním je držitel zakázky pověřen, přičemž je vyloučeno jakéhokoliv odměňování vybírané od uživatelů veřejné služby. Proto musí kafilérie pověřené VAS uživatelům (hlavně chovatelé a jatka) poskytovat při sběru a odstraňování služby zdarma a jsou odměňovány výhradně státem (článek 264-2 zemědělského zákoníku).
- (14) Asanační daň se vybírá z nákupu masa a některých dalších produktů jakoukoliv osobou, která provádí maloobchodní prodej těchto produktů.
- (15) Daní jsou v zásadě povinné všechny osoby, které provádějí maloobchodní prodej. Jejím základem je u nákupů bez ohledu na původ produktu hodnota bez daně z přidané hodnoty (DPH):
- maso a droby, čerstvé nebo vařené, chlazené nebo mražené, drůbeží, králíci, ze zvěře nebo ze skotu, ovcí, koz, prasat a koňů, oslů a jejich kříženců,
 - solená masa, uzenářské výrobky, sádlo, zpracované masové konzervy a konzervy z drobů,
 - krmivo na základě masa a drobů.

Podniky, jejichž obrat za předcházející kalendářní rok je nižší než 2 500 000 francouzských franků (FRF) ⁽³⁾ (381 122 EUR) bez DPH, jsou od daně osvobozeny. Sazby pro vyměření daně jsou stanoveny podle výše měsíčních nákupů bez DPH na 0,5 % do 125 000 FRF (19 056 EUR) a na 0,9 % nad 125 000 FRF. Poté byly zvýšeny na 2,1 % a 3,9 % (bod odůvodnění 18).

⁽¹⁾ Státní podpora č. N 515/2003, dopis francouzským orgánům K(2004) 936 v konečném znění ze dne 30. 3. 2004.

⁽²⁾ Úřední věstník Francouzské republiky č. 301, 27.12.1996, s. 19184.

⁽³⁾ Na základě 1 FRF = 0,15 EUR.

- (16) Původně, tj. od 1. ledna 1997 byl výnos z daně přidělen do fondu za tímto účelem zvláště založeného, jehož předmětem bylo financování služby sběru a odstraňování kadáverů zvířat a jatečních konfiskátů prohlášených za nevhodné pro lidskou spotřebu a pro výživu zvířat, tj. činnosti stanovených článkem 264 zemědělského zákoníku jako úloha veřejné služby. Fond byl řízen Národním střediskem pro plánování struktur zemědělství (CNASEA).
- (17) Zákon 98-546 ze dne 2. července 1998 o různých ustanoveních hospodářského a finančního charakteru ⁽¹⁾, uložil v období od 1. července 1998 do 31. prosince 1998 těmto poplatníkům dodatečnou daň, aby se financovalo zejména odstraňování moučky savců, která není v souladu s normami Společenství týkajícími se inaktivace původců boviní spongiformní encefalopatie (BSE), a zejména výdaje vyplývající z nákupu, přepravy, uskladnění a zpracování. Podniky, jejichž obrat byl během předcházejícího kalendářního roku nižší než 3 500 000 FRF (533 571 EUR) bez DPH, byly od této dodatečné daně osvobozeny. Sazby pro vyměření daně byly stanoveny podle výše měsíčních nákupů bez DPH na 0,3 % do 125 000 FRF (19 056 EUR) a 0,5 % nad 125 000 FRF.
- (18) Článkem 35 opravného finančního zákona na rok 2000 (zákon č. 2000-1353 ze dne 30. prosince 2000) ⁽²⁾ byly provedeny určité změny v mechanismu asanační daně, které vstoupily v platnost 1. ledna 2001. Účelem těchto změn bylo čelit účinkům krize BSE a z nich plynoucím vícenákladům. Základ daně byl tedy rozšířen i na „ostatní masné výrobky“. Sazba daně byla od nynějška stanovena na 2,1 % při výši měsíčních nákupů do 125 000 FRF (19 056 EUR) a na 3,9 % nad 125 000 FRF. Kromě toho byly všechny podniky s obratem za předcházející kalendářní rok nižším než 5 000 000 FRF (762 245 EUR) bez DPH od nynějška od daně osvobozeny. Nakonec byl od 31. prosince 2000 výtěžek z daně místo do fondu uvedeného v bodě odůvodnění 16 přidělován přímo do souhrnného rozpočtu státu.
- (19) Toto navýšení asanační daně reagovalo zejména na nutnost likvidace nejenom kadáverů zvířat a jatečních konfiskátů prohlášených za nevhodné pro lidskou spotřebu a pro výživu zvířat – jejichž počet je bezpochyby v důsledku krize BSE vyšší než v minulosti, nebo částí kadáverů, které byly dříve používány k výrobě živočišných mouček nebo jiných výrobků, ale také živočišných mouček, jejichž použití bylo dočasně zakázáno rozhodnutím Rady 2000/766/ES ze dne 4. prosince 2000 o některých ochranných opatřeních ve vztahu k přenosným spongiformním encefalopatiím a o zkrmování živočišných bílkovin ⁽³⁾.
2. ARGUMENTY VYJÁDŘENÉ KOMISÍ V RÁMCI ZAHÁJENÍ VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ
- 2.1 K EXISTENCI PODPORY
- (20) Čl. 86 odst. 2 se stanoví, že podniky pověřené řízením služeb obecného ekonomického zájmu podléhají předpisům Smlouvy, zejména předpisům o hospodářské soutěži v mezích, kdy použití těchto předpisů nebrání plnění práv nebo skutečnosti zvláštní úlohy, která jim byla přidělena. Rozvoj obchodu nesmí být ovlivňován opatřeními, které je v protikladu zájmu Společenství.
- (21) Francouzské orgány mají zato, že financované činnosti spadají do oblasti veřejného zájmu. Komise neměla v zásadě žádné námitky pokud se jedná o charakter veřejné služby, který orgány chtěly této službě dát. Jedná se skutečně o rozhodnutí podložené důvody veřejného zdraví a ochrany životního prostředí. Komise však požádala francouzské orgány o podrobný popis všech činností financovaných prostřednictvím asanační daně, aby mohla pochopit jejich význam. Zdálo se skutečně, že činnosti, které nejsou stanovené v zákoně č. 96-1139, jako je likvidace živočišných mouček zakázaných k prodeji, byly také financovány prostřednictvím daně.
- (22) Soudní dvůr Evropských společenství rozhodl ⁽⁴⁾, že čl. 86 odst. 2 Smlouvy je nutno vykládat v tom smyslu, aby nezahrnoval veřejnou podporu, kterou využívají podniky pověřené řízením služby obecného ekonomického zájmu, pokud tato výhoda přesahuje vícenáklady veřejné služby. Při zahájení vyšetřovacího řízení v této věci bylo u Soudního dvora několik nevyřízených sporů ohledně toho, zda by opatření mělo být ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy posuzováno jako podpora, pokud výhoda, kterou využívají určité podniky, nepřesahuje vícenáklady, které nesou k plnění závazků veřejné služby uložených vnitrostátními předpisy. Komise měla zato, že je třeba nejprve stanovit, zda veřejné úhrady prováděné kafilériím mohly být považovány za činnost, kterou lze hodnotit jako veřejnou službu. Potom by bylo nutno stanovit, zda tyto úhrady přesahovaly náklady, které tyto podniky nesly k provedení takových činností.

⁽¹⁾ Úř. věst. Francouzské republiky č. 152. 3.7.1998, s. 10127.

⁽²⁾ Úř. věst. Francouzské republiky č. 303, 31.12.2000, s. 21177.

⁽³⁾ Úř. věst. L 306, 7.12.2000, s. 32. Rozhodnutí zrušené nařízením Komise (ES) č. 1234/2003 (Úř. věst. L 173, 11.7.2003, s. 6)

⁽⁴⁾ Rozsudek ze dne 22. listopadu 2001 ve věci K-53/2000, Ferring, Sb. rozh. s. 9067.

- (23) Avšak při zahájení vyšetřovacího řízení neměla Komise všechny nezbytné údaje, aby stanovila, zda byla řádně dodržena všechna kritéria k vytvoření veřejné služby. Aby byla schopna vyslovit se k povaze veřejných soutěží, používaných v daném případě k výběru kafilérie, požádala Komise francouzské orgány o zaslání všech údajů o provádění výše uvedených veřejných soutěží, které by jí umožnily posoudit dodržení zejména směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby ⁽¹⁾ podle judikatury Soudního dvora v této věci ⁽²⁾.
- (24) Komise také chtěla disponovat údaji, které se týkají zejména dopadu podpor na dotčené podniky, a získat přímý důkaz, že tyto podpory sloužily pouze k financování vícenákladů na úkoly plněné v obecném zájmu, aniž by prostředky mohly být nasměrovány k jiným konkurenčním činnostem, kterým by se tyto podniky mohly věnovat. Komise, která uznala, že VAS může vytvářet službu obecného ekonomického zájmu, se domnívala, že při zahájení vyšetřovacího řízení existovaly určité otazníky týkající se účinků podpory na přímé příjemce služby a také způsobu, jakým byla samotná služba financována.
- (25) V okamžiku zahájení řízení umožnil bod 5.6.2 obecných zásad Společenství týkající se státních podpor v odvětví zemědělství ⁽³⁾ (dále jen „obecné zemědělské zásady“) přezkoumávat případ od případu podpory ve prospěch odvětví zemědělství, jako podpory na sběr, náhradu a úpravu původních zemědělských odpadů. Toto se mělo provádět s ohledem na zásady vyložené ve Smlouvě a v rámci státních podpor Společenství na ochranu životního prostředí ⁽⁴⁾. Pokud se podpory podle zmíněného rámce ukáží jako nezbytné, musí být omezeny na striktní kompenzaci vícenákladů na výrobu ve srovnání s tržní cenou daných výrobků nebo služeb. Tyto podpory musí být rovněž dočasné a v zásadě sestupné, aby v přiměřené lhůtě dávaly podnět k dodržování zásady věrnosti cen. V tomto ohledu se Komise rovněž opírala o bod 11.4.5 obecných zemědělských zásad, který se týká tlumení přenosných nákaz zvířat.
- (26) Vůbec se však nezdálo, že by přijímající zemědělské podniky a jatka ve Francii přispívaly na výdaje vyplývající ze služby. Proto byla Komise názoru, že podpora nemohla odpovídat podmínkám stanoveným předpisy Společenství. Měla tedy pochybnosti o slučitelnosti podpor, které spočívají ve zproštění zemědělských podniků a jatek od výdajů souvisejících se sběrem a likvidací kadáverů zvířat, masa a vnitřností z jatek.
- (27) Pokud se jedná o zpracování kadáverů zvířat, nebylo vůbec vidět, že by přijímající zemědělské podniky a jatka v rámci francouzského systému přispívaly na náklady uvedeného zpracování. Tato bezplatnost se kromě toho ukázala jako trvalá a ne jako sestupná. V rámci státní podpory č. NN 76/2000 ⁽⁵⁾. Komise uznala, že pokud se jedná o odvoz koster zvířat, slouží odvoz k ukončení návyku, podle kterého zemědělci kostry, velmi znečišťující a nebezpečné pro životní prostředí a zdraví, spalují, zakopávají nebo je ponechávají volně. Komise rovněž připomněla, že běžně neschvaluje podpory na fungování, které ulehčují podnikům od části finančních nákladů souvisejících se znečištěním nebo se škodlivými účinky, které vyvolávají. Komise poznamenala, že od této zásady již byly schváleny odchylky, zejména při řízení odpadů. Při zahájení vyšetřovacího řízení v této věci neměla Komise údaje, kterými by ukázala, že tato trvalá a nesestupná podpora nákladů na sběr a následné zpracování kadáverů byla nezbytná, a tudíž zdůvodnitelná zejména v rámci globálního programu tlumení určitých nákaz a/nebo programu na ochranu lidského zdraví. Komise také poznamenala, že se francouzské právní předpisy, jimiž byla zavedena povinnost odvozu kadáverů, nevztahoval na všechny zemědělce.

(1) Úř. věst. L 209, 24.7.1992, s. 1. Směrnice zrušená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/18/CE (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114).

(2) Zejména rozsudek ze dne 7. prosince 2000 ve věci K-324/98, Tele Austria Verlags GmbH a Telefonadress GmbH vs. Telekom Austria AG, Sb. rozh. s. I-10745.

(3) Úř. věst. C 28, 1.2.2000, s. 2.

(4) Úř. věst. C 72, 10.3.1994, s. 3 při realizaci podpory, časem nahrazeny novým rámcem (Úř. věst. C 37, 3.2.2001, s. 3).

(5) Rozhodnutí Komise ze dne 4. října 2000 v věci NN 76/2000 – Opatření kvality a hygieny mléka, mléčných výrobků a chovu hospodářských zvířat (Úř. věst. C 334, 25.11.2000, s. 4).

- (28) Pokud se jedná o maso a droby z jatek, schválila Komise při zahájení řízení za velmi přesných podmínek 100 % převzetí určitých nákladů státem, které by běžně byly k tíži producentů. Komise tedy uznala, že podpory vyplývající z asanační služby by mohly vzhledem k odpadům živočišného původu prohlášeným za nevhodné ke spotřebě zachovávat podmínky uvedené v bodě 11.4.5 obecných zemědělských zásad a použít odchylku stanovenou v článku 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy. Pro použití této odchylky však Komise požadovala, aby francouzské orgány u každého druhu zvířete, kterého se služba týká, prokázaly, že se vždy jedná o odpad, pocházející z nakažených zvířat nebo že jeho odstranění má zamezit šíření choroby zvířat. To platilo rovněž pro dodatečnou daň uloženou v průběhu období od 1. července 1998 do 31. prosince 1998.
- (29) Pokud se jedná o obchodní podniky osvobozené od placení daně, měla Komise při zahájení vyšetřovacího řízení důvody věřit, že podpora spadala do oblasti působnosti bodu 3.5 obecných zemědělských zásad. Tím se stanoví, že aby byly považovány za slučitelné se společným trhem, musí mít všechna opatření na podporu určitý podnět nebo musí vyžadovat kompenzaci příjemce. V daném případě se zdálo, že osvobození spočívalo ve snížení nákladů bez jakéhokoliv podnětu a jakékoliv kompenzace ze strany příjemců. Slučitelnost s pravidly hospodářské soutěže nebyla tedy při zahájení vyšetřovacího řízení prokázána.
- (30) Pokud se jedná o likvidaci živočišných mouček, Komise nebyla při zahájení vyšetřovacího řízení schopna vyjádřit se ke slučitelnosti jejího financování, protože přesně neznala druh výrobku, kterého se podpora týkala, a zejména, zda se podpora vztahovala na moučky vyrobené po zákazu Společenství v prosinci 2000. Komise navíc nevěděla, zda kompenzace uhrazené v rámci zmíněné likvidace zahrnovaly nadměrnou kompenzaci buď vlastníkům mouček nebo podnikům pověřeným jejich likvidací. Komise požádala francouzské orgány o upřesnění druhu výrobků, kterých se podpora týkala, s uvedením data jejich výroby a o poskytnutí všech údajů, které umožní prověřit, jak byla vyloučena jakákoliv nadměrná kompenzace.
- 2.2 FINANCOVÁNÍ PODPOR
- (31) Do 31. prosince 2000 byla VAS financována prostřednictvím nepřímé daně, vybírané od maloobchodníků s masem a masnými výrobky. Výtěžek z této daně byl přidělován do fondu, pověřeného její správou. Komise připomněla, že běžně uznává, že financování státní podpory prostřednictvím povinných poplatků může mít ochranný účinek přesahující podporu ve vlastním slova smyslu, a proto podpora nemůže být financována nepřímými daněmi, kterými jsou rovněž zatíženy výrobky dovážené z jiných členských států. Komise při zahájení vyšetřovacího řízení uznala, že částka na financování VAS získaná použitím daně na výrobky dovážené z jiných členských států by mohla vytvářet podporu neslučitelnou s pravidly hospodářské soutěže, a proto by takto financovaná státní podpora mohla být ve stejné míře neslučitelná se Smlouvou.
- (32) Od 1. ledna 2001 byl výtěžek z daně přímo přidělován do souhrnného rozpočtu státu. Komise připomněla, že podle své zkušenosti uznává, že obecné zavedení výtěžku z daně do vnitrostátního rozpočtového systému znemožňuje vytvoření vazby mezi uvedenou daní a financováním služby stanovené, poskytované a financované státem. Proto již nebylo možné tvrdit, že má daň vzhledem k ostatním výrobkům diskriminační povahu, protože výtěžek z daně splýnul se zbytkem státních příjmů, aniž by financování podpor mohlo být přímo připisováno státu.
- (33) Vyskytovaly se však závažné pochybnosti o existenci skutečného rozdělení mezi zdrojem a jeho použitím. Zdálo se, že výtěžek daně byl v rozpočtu jednou přidělen do přesně stanovené kapitoly ministerstva zemědělství, odkud byl následně převeden do rozpočtu CNASEA, která je organizací pověřenou finanční správou asanační služby⁽¹⁾. Přiměřenost mezi výtěžkem z daně a financováním služby se kromě toho ukazovala jako téměř dokonalá.
- (34) Soudní dvůr připomněl, že by případná existence vazby mezi systémem zdanění a podporou představovala vážnou obtíž při posuzování slučitelnosti podpory se Smlouvou. Soudní dvůr upřesňuje, že v případě vážné obtíže při hodnocení slučitelnosti vnitrostátního opatření s ustanoveními Smlouvy bude Komise vzhledem ke zmiňovaným ustanovením⁽²⁾ schopna pochopit otázky předložené v podaných stížnostech pouze zahájením řízení stanoveného čl. 88 odst. 2 Smlouvy.

(1) Zpráva k dodatečné opravě rozpočtu za rok 2000, dokument č. 2775, díl II.

(2) Rozsudek ze dne 3. května 2001 ve věci K-204/97, Portugalsko vs. Komise, Sb. rozh. s. I-3175.

(35) Při zahájení vyšetřovacího řízení nebyla Komise schopna vyslovit se ke slučitelnosti systému se Smlouvou zejména z důvodu existence potenciálně diskriminačního systému vzhledem k výrobkům dováženým z ostatních členských států, rovněž zahrnutým do daně.

(36) Komise oznámila, že pokud bylo financování státní podpory považováno za neslučitelné s pravidly používanými pro hospodářskou soutěž, takto financované podpory by měly být, tak jak přetrvávala nesprávnost financování, rovněž považovány za neslučitelné. Regulérnost financování podpory je skutečně podmínkou nezbytnou k vyhlášení její slučitelnosti.

2.3 ČL. 86 ODS. 2 SMLOUVY

(37) Komise také připomněla, že veškeré porušení pravidel hospodářské soutěže, odůvodnitelné prostřednictvím čl. 86 odst. 2 Smlouvy se musí omezovat na opatření velmi nutná pro fungování služby obecného ekonomického zájmu. Avšak při zahájení vyšetřovacího řízení Komise neviděla, jak byla bezplatnost asanačního systému pro chovatele a jatka nezbytná pro řádné fungování systému a služby obecného ekonomického zájmu. Zrovna tak Komise neshledala, proč řádné fungování asanační služby vyžadovalo různé podpory na chod ve prospěch podniků nepodléhajících dani nebo kafilérií, které se týkaly případné úhrady při poskytnutí asanační služby nad čisté náklady. Také nepochopila, v čem bylo nezbytné zdanění výrobků, pocházejících z ostatních členských států.

(38) Nakonec Komise nemohla při zahájení vyšetřovacího řízení vyloučit, že všechny účinky vyplývající z organizace francouzského asanačního systému mohly ovlivňovat rozvoj obchodu mezi členskými státy v rozporu se zájmem Společenství a učinily tak čl. 86 odst. 2 Smlouvy nepoužitelný. Jak bylo sděleno dříve, tyto účinky se mohly vztahovat jak na prodej masa, tak na služby jatek.

3. DALŠÍ DŮLEŽITÉ ÚDAJE

(39) Jak již bylo zdůrazněno v bodu odůvodnění 2, dne 18. září 2000 vydala Komise odůvodněnou vyhlášku o asanační dani. Komise v této vyhlášce konstatovala, že systém asanační daně vytvářel diskriminační daňové opatření neslučitelné s článkem 90 Smlouvy, protože se používal na maso pocházející z ostatních členských států, přestože pouze francouzští producenti masa využívali VAS financovanou z výtěžku uvedené daně.

(40) Soudnímu dvoru byla dále podána předběžná otázka výkladu čl. 87 odst. 1 Smlouvy⁽¹⁾ v souvislosti s asanační daní, předložená v souladu s článkem 234 Smlouvy správním odvolacím soudem v Lyonu. Soudní dvůr vynesl rozsudek v této věci (dále jen „věc GEMO“) dne 20. listopadu 2003.

(41) Ve věci GEMO požádal správní odvolací soud v Lyonu Soudní dvůr, aby se rozhodnutím o předběžné otázce vyjádřil k otázce, zda je daň z nákupu masa stanovená článkem 302 ZD všeobecného daňového zákoníku součástí právní úpravy, kterou lze považovat za podporu ve smyslu článku 87 Smlouvy.

(42) Soudní dvůr odpověděl, že činnost sběru a odstraňování kadáverů zvířat a odpadu z jatek, kterou využívají francouzští chovatelé a jatka, je přičitatelná státu. Soudní dvůr dospěl k názoru, že čl. 87 odst. 1 Smlouvy musí být vykládán v tom smyslu, že systém, který zajišťuje chovatelům a jatkám bezplatný sběr a odstraňování jatečních odpadů, musí být hodnocen jako státní podpora.

III. PŘIPOMÍNKY PŘEDLOŽENÉ TŘETÍMI STRANAMI

(43) Zúčastněné strany předložily následující připomínky, které byly Francii předány ke dni 11. února 2003.

1. PŘIPOMÍNKY PŘEDLOŽENÉ URČITÝMI ZÚČASTNĚNÝMI PODNIKY

(44) Podniky, které předložily následující poznámky, požádaly o utajení totožnosti. Komise po přezkoumání uvedených důvodů považovala za vhodné jejich přání respektovat.

(45) Podle těchto podniků je asanační daň podpora ve smyslu článku 87 Smlouvy zejména ve prospěch chovatelů a jatek. Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy tak osvobozením chovatelů a jatek od finančního zatížení, které jim náleží, přinesla asanační daň hospodářskou výhodu „některým podnikům“, kterou je dotčen „obchod mezi členskými státy“ a „narušena hospodářská soutěž“ tím, že snižuje náklady na francouzský vývoz masa a zatěžuje dovoz masa náklady na odstraňování nebezpečných živočišných produktů, náklady, kterými jsou již zatíženy v zemi původu.

(1) Rozsudek ze dne 20. listopadu 2003 ve věci K-126/01, ministr hospodářství, financí a průmyslu vs. S.A. GEMO, (dosud nezveřejněno).

- (46) Opatření je prý mimo jiné protiprávní, protože nebylo oznámeno Komisi. Důsledkem konečného rozhodnutí Komise o slučitelnosti nebyla dodatečná regularizace prováděcích právních aktů, které byly neplatné, protože byly přijaty při nerespektování zákazu uvedeného v čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Proto je podpora neslučitelná.
- (47) Asanační služba by nakonec neměla vstupovat do rámce ustanovení čl. 86 odst. 2 Smlouvy. Ačkoli je pravda, že asanační služba musí být nějak financována, není však nezbytné, aby toto financování bylo zajištěno prostřednictvím neslučitelné podpory. Toto financování by mohlo zcela vytvářet náklady, které by uživatelé služby měli převzít na sebe a které by se odrážely v ceně masa placené spotřebitelem. Daň kromě toho vytváří diskriminaci mezi tuzemskými výrobky a podobnými dováženými výrobky, která v rozporu se zájmem Společenství ovlivňuje vývoj obchodu. Toto použití vytváří překážku při použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy.
- (48) ADEPALE připomíná, že na počátku vytvoření daně se objevují vážné problémy s odstraňováním kadáverů skotu následně po nákaze BSE. Avšak největší část kadáverů, která měla být zlikvidována, pocházela z mléčného stáda, které produkuje maso pouze okrajově. Proto se ADEPALE domnívá, že specifická oblast daně „maso“ a úplné osvobození poskytnuté na mléčné výrobky není přijatelné. Obecněji, pokud je nutno vyměřit poplatek v odvětvích produkujících kadávery, které mají být odstraňovány, je toto třeba provést nediskriminačním způsobem; úvaha by se tak měla použít i na vaječné výrobky.
- (49) Pokud se uplatňuje na masné výrobky, které obsahují alespoň 10 % hmotnostních masa, ovlivňuje daň různé a rozmanité přísady připravovaných jídel jako jsou rostlinné produkty, balení a obecněji režijní náklady a náklady na pracovní síly podniků na výrobu připravovaných jídel. ADEPALE odmítá práh 10 % zvolený francouzskými orgány a domnívá se, že masný výrobek je výrobek, v němž má maso většinový hmotnostní podíl.
- (50) ADEPALE mimo jiné konstatuje, že v praxi se jedná o daň na spotřebu, která u určitých výrobků diskriminačním způsobem zatěžuje prodejní cenu pro spotřebitele. Vzniká významný rozdíl v konkurenceschopnosti mezi výrobky obsahujícími více jak 10 % masa a mezi všemi ostatními potravinářskými výrobky, tj. mléčnými a vaječnými výrobky, rostlinnými produkty a veškerými připravovanými výrobky s obsahem masa méně než 10 %.
- (51) Nakonec, pokud je důvodem k dani zajištění veřejného zdraví, financování zdravotního dohledu je podle ADEPALE v zásadě upraveno směrnicí Rady 96/43/ES ze dne 26. června 1996, kterou se mění a kodifikuje směrnice 85/73/EHS tak, aby se zajistilo financování veterinárních prohlídek a kontrol živých zvířat a některých živočišných produktů, a kterou se mění směrnice 90/675/EHS a 91/496/EHS ⁽¹⁾ a transpozicí uvedené směrnice do francouzského práva.
3. PŘIPOMÍNKY PŘEDLOŽENÉ FEDERACÍ OBCHODNÍCH A DISTRIBUČNÍCH PODNIKŮ (FCD)
- (52) FCD již byla názoru, že podpora poskytovala dvojí výhodu: omezovala rizika podnikatele, která měly běžně nést kafilerie a zahrnovala vyřazení nákladů, které běžně zatěžovaly rozpočet chovatelů a jatek jako producentů kadáverů zvířat a jatečních konfiskátů.
- (53) FCD v současnosti zejména zdůrazňuje, že při nedostatku vyhovujících opatření, která by zajišťovala provádění skutečné hospodářské soutěže při přidělování veřejných zakázek k asanaci a při existenci nadměrné kompenzace při financování této služby, přetrvává neslučitelnost francouzského mechanismu financování VAS s čl. 86 odst. 2 Smlouvy.
- (54) FCD také upozorňuje, že veřejné prostředky, které využívali francouzští asanátoři, byly určeny nejen k financování VAS, definované zákonem, ale i k financování dalších činností, které nespádají do oblasti působnosti zákona, jako je likvidace živočišných mouček vyrobených jak po zákazu Společenství z prosince 2000, tak před tímto datem, na kterou byla asanátorům spěšně a bez veřejné soutěže vyplacena podpora 205 milionů EUR.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 162, 1.7.1996, s. 1.

(55) FCD ohlašuje existenci nové protiprávní státní podpory od roku 2002 financované prostřednictvím daně z nákupu masa ve prospěch řezníků, kteří sami likvidují kosti páteře v přímém kontaktu s míchou skotu staršího dvanácti měsíců. Částka na tuto podporu činila 20 milionů EUR.

4. PŘIPOMÍNKY PŘEDLOŽENÉ ŠPANĚLSKEM

(56) Španělsko oznamuje, že dovoz masa a masných výrobků pocházejících z jiných zemí je systémem diskriminován, protože musí bez jakékoliv náhrady platit daň; výtěžek z daně využívají pouze francouzští chovatelé a jatka.

(57) Ve Španělsku by se tento problém zákazem všech vnitrostátních systémů podpor v této zemi od 1. ledna 2002 a tím, že by veškeré náklady na likvidaci masných odpadů byly již zahrnuty v ceně vyvážených výrobků, zhoršil. Pokud se jedná o mrtvá zvířata nacházející se v zemědělských podnicích, od tohoto data by byla také zrušena veškerá podpora a systém pojištění, kterým jsou hrazeny případné výdaje chovatelů.

IV. PŘIPOMÍNKY PŘEDLOŽENÉ FRANCII

(58) Dopisem ze dne 10. října 2002 předložily francouzské orgány připomínky k rozhodnutí Komise zahájit řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 Smlouvy vzhledem k dané podpoře. Na žádost Komise byly dopisem ze dne 23. září 2004 zasílány dodatečné údaje.

(59) Francouzské orgány považovaly za nezbytné krátce připomenout obecnou hospodárnost VAS. Vysvětlily tak, že VAS byla vytvořena zákonem č. 96-1139 ze dne 26. prosince 1996 v souvislosti s krizí BSE. Tento zákon se váže ke zdravotnímu systému, který obsahuje dvě podstatná rozhodnutí:

— rozhodnutí ze dne 28. června 1996, kterým se mění rozhodnutí ze dne 30. prosince 1991 a stanoví spalování konečných produktů pocházejících z vysoce rizikových materiálů jako jsou hospodářská užitková zvířata nezabíjená pro lidskou spotřebu, jiné kadávery zvířat, zvířata usmrcená v rámci tlumení nákazy, zbytky zvířat, které vykazují klinické příznaky nákazy přenosné na člověka nebo na jiná zvířata, zvířata uhybnulá během přepravy, zbytky zvířat, které ohrožují zdraví osob nebo zvířat,

— rozhodnutí ze dne 10. září 1996, kterým se zastavuje propouštění na trh a propouštění ke spotřebě určitých tkání přežvýkavců a produktů, které je obsahují, nazývaných specifický rizikový materiál (SRM). Tímto rozhodnutím bylo stanoveno pozastavení propouštění mozku, míchy a očí určitého skotu, ovcí a koz na trh a jejich používání za stejných podmínek jako vysoce rizikový materiál.

(60) Tato rozhodnutí přijatá k zajištění ochrany zdraví spotřebitelů preventivně zakazovala vstup uvedených produktů do potravního řetězce a ukládala jejich povinné spalování. Podle francouzských orgánů měla tato ustanovení smysl pouze tehdy, pokud se vázala k systému, který zaručoval úplnou účinnost. Tak tomu nebylo u právní úpravy asanace vzešlé ze zákona č. 75-1336 ze dne 31. prosince 1975, kterým se doplňuje a mění zemědělský zákoník s ohledem na asanační průmysl⁽¹⁾, který spočívá ve zhodnocení produktů sbíraných asanátozem náhradou za monopol sběru v udaném okruhu.

(61) Za těchto podmínek francouzské orgány rozhodly o založení veřejné asanační služby pověřené sběrem a odstraňováním všech materiálů s vysokým specifikovaným rizikem, určených ke spálení.

(62) Článek 264 zemědělského zákoníku změněný zákonem č. 96-1139 ze dne 26. prosince 1996 udává: „sběr a odstraňování kadáverů zvířat a také sběr a odstraňování masa a jatečního odpadu prohlášených za nevhodné pro lidskou spotřebu a spotřebu zvířat vytvářejí úlohu veřejné služby, která závisí na působnosti státu“.

(63) Po vyhlášení zákona č. 2001-1275 ze dne 28. prosince 2001 byl pojem SRM, který se v rámci VAS stal součástí jako jateční konfiskát, v těchto ustanoveních výslovně uváděn.

⁽¹⁾ Úř. věst. Francouzské republiky, 3.1.1976, s. 150.

- (64) Francouzské orgány Komisi v tomto směru upřesnily, že VAS se používá pouze na produkty, které představují zdravotní riziko pro zdraví lidí nebo zvířat, v roce 1996 tedy kolem 10 % živočišných odpadů, ostatní vedlejší produkty pocházející z živočišné výroby byly nadále sbírány v soukromoprávním smluvním rámci. Tato procentní sazba se rozšířením seznamu specifického rizikového materiálu od roku 2000 zvyšuje na 30 %. Tato právní úprava se odlišuje od právní úpravy ustanovené vyhláškou č. 2000-1166 ze dne 1. prosince 2000 ⁽¹⁾ o přijetí opatření k odškodnění podniků vyrábějící určité moučky a tuky zakázané rozhodnutím ze dne 14. listopadu 2000 při výrobě krmiv. Posledně uvedená právní úprava byla oznámena Komisi dne 18. ledna 2002.
- (65) Pokud se jedná o moučky, francouzské orgány upřesňují, že VAS zahrnuje spalování pouze takových mouček, které pocházejí ze zpracování produktů sbíraných v rámci této služby. Nefinancuje spalování produktů vyplývajících ze zákazu používání mouček v krmivech.
- (66) Od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2000 bylo financování VAS zajišťováno daní stanovenou v článku 1 zákona č. 96-1139 ze dne 26. prosince 1996, která byla přidělována do fondu řízeného prostřednictvím CNASEA. Od 1. ledna 2001 je zajišťováno státním rozpočtem.
1. K EXISTENCI PODPORY KAFILÉRIÍM
- (67) Francouzské orgány poukazují na to, že Komise v bodech 27 až 48 rozhodnutí o zahájení řízení připouští, že VAS, odůvodněná veřejným zdravím a ochranou životního prostředí, by se mohla odvolávat na pojem obecného zájmu ve smyslu čl. 86 odst. 2 Smlouvy. Komise se zejména dotazovala na odměnu podniků pověřených VAS z veřejných prostředků.
- (68) Francouzské orgány vysvětlily, že celková výše částek uhrazených kafilériím dosahuje za období 1997–2002 částku 828 552 389 EUR. Odpovídá součtu nákladů na výdaje veřejné asanační služby (VAS). Částky byly hrazeny podnikům buď podle veřejných zakázek, nebo podle rozhodnutí o rekvizici. Veřejné soutěže se nejčastěji uskutečňovaly na úrovni departementu nebo regionu a rovněž tak rekvizice, které byly předmětem nařízení prefekta.
- (69) Vzhledem k podmínkám udělování veřejných zakázek a předpisům použitým na rekvizice se francouzské orgány domnívají, že je vyloučeno, že by prováděné úhrady mohly mít dopad na případné konkurenční činnosti přijímajících podniků.
- (70) Francouzské orgány uvádějí, že v souladu s ustanoveními článku 264-2 zemědělského zákoníku, který vyplývá z vyhlášky č. 96-1229 ze dne 27. prosince 1996 o veřejné asanační službě a kterým se mění zemědělský zákoník ⁽²⁾ změněný vyhláškou č. 97-1005 ze dne 30. října 1997 ⁽³⁾, podléhá VAS postupům pro zadávání veřejných zakázek. Článkem 264-2 zemědělského zákoníku se tak zejména stanoví:
- „I — Prefekt v každém departementu je pověřen prováděním veřejné asanační služby a za tímto účelem zadává podle postupů stanovených zákoníkem veřejné zakázky, nezbytné zakázky, za než je osoba zodpovědná ve smyslu čl. 44 tohoto zákoníku. Pokud to však odůvodňuje povaha činností, mohou být zakázky zadávány stejnému podniku na celé nebo částečné plnění v několika departementech. [...]
- II — Odchylně od ustanovení I tohoto článku mohou být určité zakázky nezbytné k provádění veřejné asanační služby zadávány v celostátním měřítku, pokud technické nebo hospodářské důvody odůvodní koordinaci na takové úrovni [...].“
- (71) Francouzské orgány vysvětlují, že s použitím článku 264-2 zemědělského zákoníku zahrnují tyto zakázky zvláště správní doložky vymezující povahu plnění, které je předmětem této smlouvy, způsob odměňování za činnosti, jejichž provádění je svěřeno držiteli zakázky, které je odděleno od jakýchkoliv odměn vybíraných od uživatelů veřejné služby, údaje umožňující posuzovat kvalitu služby, jakož i technické doložky vymezující technické podmínky sběru, přepravy, zpracování a případně likvidace kadáverů zvířat a jatečního odpadu při dodržení požadovaných hygienických záruk.

(1) Úř. věst. Francouzské republiky č. 279, 2.12.2000, s. 19178.

(2) Úř. věst. Francouzské republiky č. 204, 31.12.1996, s. 19697.

(3) Úř. věst. Francouzské republiky č. 255, 1.11.1997, s. 15908.

- (72) Na tomto základě byly veřejné zakázky zadávány za následujících podmínek:
- v roce 1997 obsahovaly departementální zakázky tři skupiny: sběr, zpracování do mouček a spalování mouček. Skupina týkající se spalování byla skoro ve všech případech bezvýsledná, což vysvětluje vytváření velkých zásob mouček pocházejících z produktů, podléhajících veřejné asanační službě,
 - v roce 1998 se zakázky zadané na úrovni departementů týkaly pouze sběru a zpracování do mouček. Pokud se jedná o spalování, byla zahájena celostátní veřejná soutěž, ale z nedostatku přiměřené infrastruktury se ukázala jako neúčinná. Cementárny, které se v naléhavém případě skutečně ukázaly jako nejlépe uzpůsobený průmysl ke spalování mouček jako náhradních paliv, měly být technicky přizpůsobeny a nebyly nutně umístěny v regionech produkujících dotčené živočišné odpady,
 - v roce 1999 a 2000 byly zakázky na sběr a zpracování obnoveny na departementální úrovni a zakázky týkající se spalování byly zadávány pouze v departementech s produkcí mouček, buď z důvodu přítomnosti zpracovatelského závodu nebo z důvodu existence skladu mouček.
- (73) Francouzské orgány zdůraznily, že většina řízení o veřejných zakázkách neumožňovala zajistit poskytnutí plnění nezbytných pro řádný chod VAS.
- (74) Francouzské orgány musely v mnohých případech a zejména ve fázi spalování mouček přistupovat z důvodů naléhavosti, hygieny a veřejného pořádku k rekvizicím. Tyto rekvizice byly prováděny na základě usnesení č. 59-63 ze dne 6. ledna 1959 o rekvizici majetku a služeb ⁽¹⁾ a prováděcí vyhlášky č. 62-367 ze dne 26. března 1962 ⁽²⁾.
- (75) Tyto předpisy zejména stanoví, že odměna za požadované plnění se vyplácí ve formě příspěvků, které mohou vyrovnávat pouze přímou a určitou materiální ztrátu, která byla poskytovateli služeb uložena rekvizicí. Tyto příspěvky výhradně zohledňují výdaje prokázané poskytovatelem jako skutečné a nezbytné, odměnu za práci, amortizaci a výnosnost jistiny, hodnocené podle běžných podkladů. Naopak se neplatí žádné odškodnění za ušlý zisk, který by poskytovatel mohl nabýt volným použitím zrekvírovaných prostředků nebo volným pokračováním v jeho pracovní činnosti.
- (76) Francouzské orgány předaly souhrnnou tabulku veřejných zakázek a provedených rekvizicí podle roku a departementu. Tato směrná tabulka vyplývá z šetření, prováděného v departementech.
- (77) Francouzské orgány vysvětlily, že veřejné zakázky byly přednostně zadávány na úrovni departementů na různou dobu (od 6 měsíců až po tři roky). Rekvizice byly nezbytné k tomu, aby se čelilo bezvýsledným veřejným soutěžím nebo aby byla zajištěna plynulost veřejné asanační služby během fázi přípravy zakázek nebo při náhlém navýšení množství a druhu vedlejších produktů určených k likvidaci, které vyplývá z nových opatření zdravotní ochrany.
- (78) Tabulka uvedená v bodu odůvodnění 76 jasně po zřízení VAS (v roce 1997) ukazuje obrat k rekvizici z důvodu zdravotní nutnosti, dohledu nad řádným zadáváním veřejných zakázek na sběr a zpracování všech vedlejších produktů v letech 1998 až 2000. Od roku 2000 byly konstatovány obtíže s prodloužováním zakázek z důvodu velmi zásadních změn v oblasti příslušných rizikových materiálů. V roce 2001 se regionální veřejné soutěže prováděné v souladu s novými předpisy pro veřejné zakázky podle národního vzoru ukázaly jako bezvýsledné a vedly k úkolu od roku 2002 rychle zevšeobecnit obrat k rekvizicím. Stát tedy podle francouzských orgánů nechtěl uzavírat dlouhodobé smlouvy z důvodu právní nejistoty, která ležela na francouzské právní úpravě v důsledku prvních diskusí o předloze obecných zásad Komise.
- (79) Na tomto právním základě zajišťuje provádění asanačních prací několik podniků. Největší CAILLAUD, SARIA, FERSO-BIO a Équarrissage Moderne du Var mají třináct závodů, které zpracovávají syrový odpad pocházející z VAS na živočišné moučky. Další podniky jako VERDANNET a SOTRAMO zajišťují pouze sběr těchto odpadů. Další se účastní pouze fáze spalování mouček. Jsou to čtyři cementárenské skupiny LAFARGE, CALCIA, VICAT a HOLCIM.

(1) Úř. věst. Francouzské republiky, 8.1.1959, s. 548.

(2) Úř. věst. Francouzské republiky, 4.4.1962, s. 3542.

- (80) Francouzské orgány udávají, že ve všech fázích sběru a zpracování jsou odpady pocházející z VAS zpracovávány odděleně. Pokud se jedná o zpracování, provádí se v závodech specificky schválených výnosem o zařízeních vytríděných ke zpracování vysoce rizikových materiálů. S ohledem na tuto specifickou představuje zpracování materiálů pocházejících z VAS téměř většinu činnosti těchto závodů. Proto může být přesně stanoveno plnění prováděných služeb. Část, kterou tvoří odměna za službu, lze v průměru odhadovat na 30 % obratu průmyslových skupin v odvětví zpracování.
- (81) Závěrem, vzhledem k vytvoření VAS textem legislativní povahy a vzhledem k požadavkům, které se týkají zadávání veřejných zakázek nebo rekvizice, se francouzské orgány domnívají, že odměna vyplácená podnikům s povinným plněním v rámci VAS nepřesahuje vícenásobky vzniklé plněním povinností, které jim náleží.
- ## 2. K EXISTENCI PODPORY CHOVATELŮM A JATKÁM
- (82) Francouzské orgány připomínají, že Komise uznává, že celkové osvobození chovatelů a jatek od plateb za sběr kadáverů a odpadu by mohlo vytvářet podporu tím, že je zprošťuje nákladů na sběr a likvidaci odpadů, které by jim náležely. I když by mohla být taková podpora zdůvodněna jako tlumení nákazy, Komise se domnívá, že by mohla být neslučitelná se společným trhem tím, že přesahuje opatření schválená obecnými zemědělskými zásadami.
- (83) Francouzské orgány předběžně upozorňují Komisi na zvláštní charakter období od roku 1996 do roku 2000 vzhledem k trhu s masem. I když kadávery a ostatní zbytky byly ve Francii skutečně prohlášeny za nevhodné ke spotřebě a podle výnosů ze dne 28. června a 10. září 1996 podléhají povinnosti spálení, byly tytéž produkty v jiných členských státech nadále zpracovávány.
- (84) Rozhodnutí na úrovni Společenství, kterými se požadovalo stažení a likvidace stejných výrobků z trhu, nabyla pro specifický rizikový materiál účinnosti teprve od 1. října 2000 na základě rozhodnutí Komise 2000/418/ES ze dne 29. června 2000, kterým se upravuje používání materiálu představujícího riziko z hlediska přenosných spongiformních encefalopatií a kterým se pozměňuje rozhodnutí 94/474/ES⁽¹⁾ a od 1. března 2001 na základě rozhodnutí Komise 2001/25/ES ze dne 27. prosince 2000, kterým se zakazuje použití určitých vedlejších živočišných produktů v krmivech⁽²⁾.
- (85) Podle francouzských orgánů lze při nedostatku harmonizace během čtyř let uznat, že stanovení ceny hovězího masa v jiných členských státech zahrnující případné náklady na sběr kadáverů a ostatního odpadu vzalo rovněž v úvahu zhodnocení těchto produktů. Ve Francii se mohlo osvobození od nákladů týkajících se asanace těchto produktů odrážet v ceně masa z oblasti chovu skotu, ale podle francouzských orgánů nemohl být tento vliv větší než odraz v této oblasti nákladů způsobených úhradou nižší, než je asanační poplatek.
- (86) Francouzské orgány jsou názoru, že pokud by měla být v důsledku založení VAS snížena cena masa, ukázala by se jako jasná výhoda ve prospěch vývozu francouzského masa do ostatních členských států, což nebyl tento případ. Ostatně nebylo možné konstatovat žádnou výhodu ve vývoji vývozu do Spojeného království, jediného členského státu, kde z důvodu rozsahu krize BSE byl zaveden rozsáhlý systém pro zpracování a spalování kadáverů.
- (87) Pokud by však měla Komise uvažovat o existenci podpory ve smyslu článku 87 Smlouvy, francouzské orgány se domnívají, že by měla být posuzována jako opatření, které je součástí mechanismu k tlumení nákazy zvířat. Její slučitelnost by mohla být přezkoumána s ohledem na pracovní dokument ze dne 10. listopadu 1986 použitý při založení veřejné asanační služby nebo s ohledem na obecné zemědělské zásady a zejména na bod 11.4 a následující. Jediným cílem ustanovení přijatých ve Francii je skutečně pouze odstraňování rizika kontaminace.
- (88) Ať je důvod stanovený Komisí jakýkoliv, francouzské orgány se domnívají, že podpory mohou být schvalovány, jakmile ustanovení Společenství nebo vnitrostátní ustanovení umožní vytvořit úřední rámec pro tlumení nákazy vedoucí zejména k její eradikaci prostřednictvím omezujících opatření, která dávají podnět kompenzacím. V daném případě je nesporné, že tlumení BSE je součástí rámce souboru opatření, přijatých jak na úrovni Společenství, tak na vnitrostátní úrovni.

(1) Úř. věst. L 158, 30.6.2000, s. 76. Rozhodnutí zrušené nařízením (ES) č. 1326/2001 (Úř. věst. L 177, 30.6.2001, s. 60).

(2) Úř. věst. L 6, 11.1.2001, s. 16. Rozhodnutí zrušené nařízením (ES) č. 446/2004 (Úř. věst. L 72, 11.3.2004, s. 62).

- (89) Krize BSE jasně ukázala zdravotní rizika vzniklá z použití kadáverů a odpadů hodnocených jako „vysoce rizikových“ a specifického rizikového materiálu v krmivech. V této souvislosti musí být veškeré odstraňování produktů považovaných za nebezpečné zajišťováno v podmínkách, které zakazují riziko ohledně lidského zdraví a zdraví zvířat.
- (90) Pokud se jedná o kadávery, francouzské orgány tvrdí, že samotná Komise vyvodila důsledky z nutnosti zakázat využití těchto produktů a zákonem zakázala využívat při výrobě krmiv pro chovná zvířata nejenom zvířata usmrčená v zemědělském podniku v rámci opatření pro tlumení nákazy, ale také veškerý skot, kozy, ovce, lichokopytníky a drůbež uhynulou v zemědělském podniku, ale nikoli zvířata poražená za účelem lidské spotřeby (výše uvedené rozhodnutí 2001/25/ES).
- (91) Ostatně jak se ukázalo, francouzské orgány tvrdí, že stažení kadáverů z potravního řetězce chovných zvířat provedené v roce 2001 vedlo v jiných, od nyníška dotčených členských státech k přijetí státních opatření, směřujících k zajištění odstraňování kadáverů.
- (92) Podle francouzských orgánů spadají jateční konfiskáty s ohledem na lidské zdraví a zdraví zvířat do stejné kategorie nebezpečných produktů. Týkají se produktů prohlášených za nevhodné pro lidskou spotřebu, jejichž seznam je stanoven výnosem ze dne 17. března 1992 o podmínkách, které musí splňovat jatka pro jatečná zvířata k produkci a prodeji čerstvého masa a kterým se stanoví podmínky veterinární prohlídky těchto zařízení, a výnosem ze dne 8. června 1996, kterým se stanoví podmínky veterinární prohlídky drůbeže po porážce a který se týká zejména transpozice různých směrnic Společenství přijatých ve veterinární oblasti.
- (93) Jak pro kadávery, tak pro jateční konfiskát, včetně SRM, se sběr a zpracování provádí úpravou, oddělenou od ostatních odpadů.
- (94) Proto francouzské orgány uznávají, že opatření financovaná prostřednictvím VAS jsou v rámci tlumení nákaz zvířat odůvodněná.
3. *K EXISTENCI PODPORY PODNIKŮM OSVOBOZENÝM OD ÚHRADY DANĚ*
- (95) Pokud se jedná o možnou existenci podpory pro podniky osvobozené od úhrady daně stanovené článkem 1 zákona č. 96-1139 ze dne 26. prosince 1996 a kodifikované v článku 302a ZD všeobecného daňového zákoníku, podaly francouzské orgány následující vysvětlení.
- (96) Od roku 1997 do roku 2000 platily tuto daň všechny osoby, které prováděly maloobchodní prodej masa a ostatních výrobků jako solených mas, uzenin, sádla, masových konzerv, drobů zpracovaných jako krmiva na základě masa a drobů, jejichž obrat za předcházející kalendářní rok se rovnal alespoň 2,5 milionům FRF bez DPH.
- (97) Článkem 35 opravného finančního zákona na rok 2000 se základ daně rozšiřuje na všechny masné výrobky.
- (98) Od 1. ledna 2001 byly rovněž zvýšeny sazby pro vyměření daně podle výše měsíčních nákupů bez DPH z 0,6 % na 2,1 % do 125 000 FRF a z 1 % na 3,9 % nad 125 000 FRF. Souvztažně byl práh pro vyměření daně zvýšen na 5 milionů FRF (763 000 EUR) bez DPH.
- (99) Podle francouzských orgánů se stanovení prahu pro vyměření daně zakládá na objektivním a racionálním kritériu. Byl vypočítán podle obratu dosaženého daňovými poplatníky, aby nezpůsobil narušení hospodářské soutěže mezi nimi.
- (100) Kritérium bylo objektivní v tom, že stanovení prahu vylučuje přihlížení k jakýmkoliv dalším zřetelům, jako je částka dosažených výnosů. Byla racionální, neboť odpovídá prahu obratu v běžném reálném systému vyměření DPH. Francouzské orgány v tomto směru připomínají, že daň z nákupu masa je hrazena a kontrolována podle pravidel použitých pro DPH. Tytéž prahy mohly být stanoveny v různých situacích, jako je například daň z určitých výdajů na reklamu.
- (101) Podniky osvobozené od placení daně jsou skutečně hlavně živnostenská řeznictví a uzenářství, pro které by úhrada daně vytvářela příliš vysoké náklady.
- (102) Navíc francouzské orgány oznamují, že i když by se mělo přihlížet k argumentu Komise, podle něhož je tento výběr schopen ovlivnit obchod uvnitř Společenství, byly by důsledky zmiňovaného výběru velmi omezeny, pokud:
- se obchodní domy zásobují hlavně na francouzském trhu. Dovoz masa z ostatních členských států dosahuje přibližně 16 % celkové spotřeby masa ve Francii a je hlavně určen k domácímu stravování. Obchodní domy tedy maso z jiných členských států ve velkém množství neprodávají,
 - specializovaní řezníci neprodávají výhradně regionální nebo tuzemské maso. Určitá řeznictví se naopak z velké části zásobují v zahraničí.

4. K FINANCOVÁNÍ MECHANIZMU

- (103) Francouzské orgány vysvětlují, že Komise má zato, že VAS mohla být financována prostřednictvím daně neslučitelné s článkem 90 Smlouvy, kterým se zakazují vnitřní diskriminační zdanění. Zejména připomínají řízení pro porušení povinnosti zahájené v roce 1998.
- (104) K tomuto bodu zaslaly francouzské orgány Komisi opětovně jako odpověď na upomínku ze dne 29. července 1998 argumenty rozpracované v poznámce pro Komisi ze dne 18. září 1998. V této poznámce francouzské orgány usuzovaly, že asanační daň nesplňuje žádné z požadovaných kritérií, aby byla hodnocena jako celní sazba nebo daň se stejným účinkem jako celní sazba, dokonce aby ve smyslu Smlouvy vytvářela diskriminační zdanění. Upozorňují však Komisi na to, že ve snaze o smír byla uvedena daň od 1. ledna 2001 přidělena do souhrnného rozpočtu státu (článek 35 opravného finančního zákona na rok 2000).
- (105) Pokud se jedná o tvrzení, podle kterých by neexistovalo skutečné odloučení mezi výtěžkem daně a jeho přidělováním od 1. ledna 2001, jsou francouzské orgány názoru, že taková tvrzení je nutno považovat za neodůvodněná. Daň je jako ostatní srovnatelné zdroje přidělována do souhrnného státního rozpočtu bez přidělení ke konkrétní kapitole ministerstva zemědělství. Toto ministerstvo je pověřeno prováděním VAS, je však nezbytné, aby mu byly poskytovány prostředky k zajištění tohoto úkolu. Francouzské orgány ujišťují, že tyto prostředky v žádném případě nepocházejí z výtěžku daně vybírané jinde.
- (106) Francouzské orgány připomínají, že předmětem zákona č. 96-1139 ze dne 26. prosince 1996 je upravit sběr a odstraňování kadáverů zvířat a jatečního odpadu nevhodného pro lidskou spotřebu. K tomu je vytvořena VAS a také způsoby jejího financování prostřednictvím nového zdaňování. Zákon č. 96-1139 v tomto směru mění zemědělský zákoník a také všeobecný daňový zákoník. Ustanovení zařazené do všeobecného daňového zákoníku článkem 1 zákona č. 96-1139 by se mohlo nacházet na jeho místě, stejně tak důležitým jako ve finančním zákoně na rok 1997. Avšak z procesních důvodů a kvůli paralelnosti mezi novými výdaji státu a nezbytnými příjmy a také vlivem podobnosti cílů, neboť výtěžek daně byl dříve určen k podpoře fondu na financování VAS, bylo zákonem č. 96-1139 stanoveno vložení článku 302a ZD do všeobecného daňového zákoníku.
- (107) Francouzské orgány připomínají, že daň stanovená článkem 302a ZD všeobecného daňového zákoníku je daní z nákupu masa. I když je pro svůj původní cíl běžně nazývána jako „asanační daň“, nikdy toto pojmenování nenesla. Odst. B čl. 1 zákona č. 96-1139 stanovil, že výtěžek daně vybrané podle článku 302a ZD všeobecného daňového zákoníku byl určen pro fond, jehož účelem je financovat sběr a odstraňování kadáverů a jatečního odpadu nevhodného pro spotřebu.
- (108) Opravný finanční zákon na rok 2000 ukončil od 31. prosince 2000 podporu fondu daní z nákupu masa. Daň z nákupu masa, která se tedy od 1. ledna 2001 jako taková projevuje v příjmu z daní do státního rozpočtu, již není určena ke specifickým výdajům, ale je převedena do souhrnného státního rozpočtu. Fond ustanovený zákonem č. 96-1139 již není dotován. Byl vyrovnán a výdaje týkající se VAS jsou stejně jako všechny ostatní výdaje, které má na starosti, připisovány přímo k rozpočtu ministerstva zemědělství. Opravný finanční zákon na rok 2000 je opravným finančním zákonem, jehož účelem není měnit podstatu zákona č. 96-1139 ze dne 26. prosince 1996, cílem kterého je založení VAS, ale měnit všeobecný daňový zákoník a způsob financování uváděné veřejné služby vytvořením specifické kapitoly rozpočtu.
- (109) Pokud se jedná o vývoj výše daně po roce 2000, francouzské orgány udávají, že ke změnám sazeb a základu daně z nákupu masa přistoupily po jejím přidělení do souhrnného státního rozpočtu od 1. ledna 2001. Do 1. ledna 2004 nebyly provedeny další změny. Účelem navýšení, ke kterým se přistoupilo v opravném finančním zákonu na rok 2000, bylo společně s dalšími daňovými a rozpočtovými opatřeními přizpůsobit státní výdaje a zdroje.
- (110) Podle francouzských orgánů je pravda, že financování VAS ministerstvem zemědělství vytvářelo nový významný výdaj, který spočíval v opětovném průvodním vyrovnání státních zdrojů. Od tohoto data neexistuje opatření, které by indexovalo sazby daně k potřebě financování VAS. Francouzské orgány kromě toho vysvětlují, že změny sazeb a základu daně vytvořily výtěžek, který byl z obecnějších důvodů rozpočtové vyrovnanosti od roku 2001 všeobecně vyšší než vývoj výdajů na VAS (viz tabulka 1).

- (111) Francouzské orgány upřesnily, že prostředky určené pro VAS nebyly používány k jiným účelům než je financování této služby. Od roku 1997 do roku 2000 sloužil fond řízený CNASEA pouze ke sběru, zpracování a spalování vysoce rizikových materiálů, které byly součástí rámce VAS. Nebylo možné přijmout jiné použití, protože podle francouzských orgánů byly během tohoto období zhodnocovány ostatní vedlejší produkty asanace.
- (112) Výtěžek daně je mimo jiné v tomto období podstatně nižší než náklady na VAS. Po 1. lednu 2001 se o částkách nezbytných na fungování VAS ve prospěch ministerstva zemědělství pověřeného financováním a prováděním VAS ročně hlasovalo v Parlamentu. Tyto částky byly stanoveny výhradně podle předpokladů výdajů na VAS a bez ohledu na výši výtěžku, který mohl být z daně.
- (113) Francouzské orgány nakonec připomínají, že výtěžek z daně podporoval specifický fond k financování VAS pouze od roku 1997 do roku 2000. Ministerstvo zemědělství tedy během tohoto období prostředky k úhradě výloh VAS nepřidělovalo. Kapitola rozpočtu 44-71 byla vytvořena v roce 2001. Od roku 1997 do roku 2000 nebyly ve fondu dotovaném daní z nákupu masa zaznamenány přebytky.
- (114) Po 1. lednu 2001 již nemůže být podle francouzských orgánů vytvářena souvztažnost mezi vybíráním daně a prostředky přidělenými ministerstvem zemědělství, které pocházejí z celkových prostředků státního rozpočtu.
- (115) Tabulka 1 zasláná francouzskými orgány ukazuje příjmy z daně a výdaje na VAS. Z toho vyplývá, že celková částka příjmů z asanační daně v období mezi 1997 a 2002 činila 1 337 676 215 EUR, celková částka zaplacená na VAS byla 828 552 389 EUR.

Tabulka 1

(v EUR)

	Příjmy z daně zapsané ve státní pokladně	Výdaje na VAS	Příjmy z daně zapsané ve státní pokladně	Rozpočtový rámec převedený na CNASEA	Výdaje na VAS
1997	83 702 949	63 577 613			
1998	111 557 213	101 235 325			
1999	98 223 855	104 428 265			
2000	93 868 217	147 839 108			
mezisoučet 1	387 352 234	417 080 311			
2001			423 083 271	185 684 975	181 777 656
2002			527 240 710	224 891 780	229 694 422
mezisoučet 2			950 323 981	410 576 755	411 472 078

5. POZNÁMKY K PŘIPOMÍNKÁM TŘETÍCH STRAN

- (116) Dopisem ze dne 9. dubna 2003 francouzské orgány odpověděly na připomínky předložené třetími stranami. Těmito připomínkami byly vyvolány následující poznámky.
- (117) Pokud se jedná o poznámky, podle kterých se VAS nepodřizuje oblasti použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy, francouzské orgány se domnívají, že podniky pověřené VAS musí být zejména z důvodů ochrany veřejného zdraví považovány za podniky pověřené službou obecného ekonomického zájmu.
- (118) Pokud se jedná o připomínky FCD, musely francouzské orgány upřesnit, že VAS provádí odvoz a likvidaci vysoce rizikového materiálu jakéhokoliv původu a neexistuje tedy rozdíl při zpracování podle uživatelů VAS.
- (119) Pokud se jedná o údajnou nadměrnou kompenzaci při úhradě za VAS, francouzské orgány uznávají, že v úhradách pro asanační podniky nelze získat nadměrnou kompenzaci, pokud je služba odměňována buď v rámci zadávání veřejných zakázek, nebo rekvizic, které vedou k odškodňování nahrazujícímu přímou a určitou materiální ztrátu vyplývající z povinnosti, kterou je hospodářský subjekt zatížen.

(120) Francouzské orgány vysvětlují, že oproti tomu, co tvrdí FCD, prostředky přidělené na VAS nefinancují ostatní činnosti, které nespádají do oblasti použití zákona. VAS se proto odlišuje od mechanismu realizovaného k provádění odstraňování mouček po zákazu přidávání těchto mouček do krmiv.

(121) Francouzské orgány vysvětlují, že rozšířením úkolů na všechny SRM, zmiňované FCD, dochází pouze k provádění ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu⁽¹⁾. Před vstupem výše uvedeného nařízení v platnost nebyly páteře skotu staršího dvanácti měsíců jako SRM registrovány. Veškeré SRM, které nebyly ve francouzském zákonu pod tímto pojmem uváděny, spadaly podle francouzských orgánů do kategorie jatečních konfiskátů. Zavedení těchto páteří do seznamu SRM, třebaže se nevylučují na jatcích, ale v řeznictví, by francouzské orgány vedlo k výslovnému stanovení SRM v zákonu. Pokud by toto učinily, změna právního řádu by pouze použila zásadu rovného zacházení, kterou se požaduje, aby všichni držitelé SRM mohli využívat VAS za stejných podmínek.

(122) Pokud se jedná o poznámky španělské vlády, poskytly francouzské orgány číselné údaje, které ukazují, jak oproti vývozu francouzského masa vzrostl od roku 1995 španělský vývoz čerstvého nebo mraženého masa jak do členských států, tak do třetích zemí. Za těchto podmínek se francouzské orgány domnívají, že se španělské orgány nemohou odvolávat na vliv bezplatnosti VAS ve Francii, aby odůvodnily nepříznivý vývoj obchodu s masem, což je tvrzení, na jehož podporu nepřinášejí žádný číselný důkaz.

V. HODNOCENÍ

1. ČL. 87 ODS. 1 SMLOUVY.

(123) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy jsou podpory poskytované státem nebo ze státních prostředků v jakékoliv formě, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, pokud jimi je dotčen obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, není-li výjimkami stanovenými uvedenou Smlouvou stanoveno jinak.

(124) Na základě článku 21 nařízení Rady (EHS) č. 2759/75 ze dne 29. října 1975 o společné organizaci trhu s vepřovým masem⁽²⁾ jsou články 87 až 89 Smlouvy použity v odvětví vepřového masa. Na základě článku 40 nařízení Rady (ES) č. 1254/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s hovězím a telecím masem⁽³⁾ jsou použity v odvětví hovězího masa. Před přijetím tohoto nařízení byly ve stejném odvětví použity na základě čl. 24 nařízení Rady (EHS) č. 805/68 ze dne 27. června 1968 o společné organizaci trhu s hovězím a telecím masem⁽⁴⁾. Na základě článku 19 nařízení Rady (EHS) č. 2777/75 ze dne 29. října 1975 o společné organizaci trhu s drůbežím masem⁽⁵⁾ jsou použity v odvětví drůbežího masa.

1.1 EXISTENCE SELEKTIVNÍ VÝHODY FINANCOVANÉ ZE STÁTNÍCH PROSTŘEDKŮ

(125) Soudní dvůr byl již doveden k tomu, aby se vyjádřil k francouzské veřejné asanační službě v rámci věci GEMO. Jak Soudní dvůr v uvedené věci upřesňuje, čl. 87 odst. 1 Smlouvy se přikazuje určit, zda má státní opatření v rámci daného právního systému takovou povahu, aby zvýhodňovalo „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“ ve srovnání s jinými. V případě kladné odpovědi splňuje opatření podmínku základní selektivnosti pojmu státní podpory udanou v uvedeném ustanovení.

(126) Podle Soudního dvora se navíc za podporu považují pomoci, které mohou v jakékoliv formě přímo nebo nepřímo zvýhodňovat podniky, nebo které je nutno považovat za hospodářskou výhodu, jakou by podnik za běžných tržních podmínek nezískal⁽⁶⁾.

(127) Mimo jiné se podle judikatury Soudního dvora za podporu stále považují pomoci zmírňující různými formami náklady, které běžně zatěžují rozpočet podniku a které tímto, aniž by v přesném slova smyslu byly subvencemi, mají tutéž povahu a tentýž účinek⁽⁷⁾.

⁽²⁾ Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1365/2000 (Úř. věst. L 156, 29.6.2000, s. 5).

⁽³⁾ Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 21. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1899/2004 (Úř. věst. L 328, 30.10.2004, s. 67).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 148, 28.6.1968, s. 24. Nařízení zrušené nařízením (ES) č. 1254/1999.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 77. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 806/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozsudek ze dne 24. července 2003 ve věci K-280/00, Altmark, Sb. rozh. s. I-07747 a rozsudek ze dne 22. listopadu 2003 ve spojných věcech K-34/01 a K-38/01, Enirisorse (dosud nezveřejněno).

⁽⁷⁾ Rozsudek ze dne 22. května 2003 ve věci K-355/00, Freskot, Sb. rozh. s. I-5263.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 668/2004 (Úř. věst. L 112, 19.4.2004, s. 1).

(128) Daný systém je financován nepřímou daní zavedenou orgány veřejné moci, a proto je systém přičitatelný státu, jak ostatně upřesňuje Soudní dvůr v rozsudku *GEMO*.

(129) Pokud se jedná o existenci nebo dokonce povahu podpory, musí být zjišťována na úrovni potenciálních uživatelů asanačního systému a jeho financování. Komise během zahájení vyšetřovacího řízení určila následující základní kategorie potenciálních uživatelů VAS:

— kafilérie,

— chovatelé a jatka,

— držitelé živočišných mouček,

— podniky s maloobchodním prodejem masa, jejichž roční obrat je nižší než 2,5 milionů FRF (od roku 2001 5 milionů FRF).

Během vyšetřovacího řízení a na základě údajů poskytnutých Komisí lze stanovit novou kategorii uživatelů:

— řezníci a bourárny, které drží SRM.

1.1.1 Podpora kafilériím

(130) Komise při zahájení vyšetřovacího řízení uznala, že nejprve bylo nutno zjistit, zda veřejné platby provedené kafilériím, lze považovat za odměnu za činnost, která může být hodnocena jako veřejná služba. Potom bylo třeba zjistit, zda tyto platby převyšovaly náklady, které tyto podniky nesly při provádění takových činností.

(131) Podle francouzského zákona plní kafilérie, pokud se jedná o sběr a odstraňování kadáverů zvířat a sběr a odstraňování masa a zbytků z jatek prohlášených za nevhodné pro lidskou spotřebu a pro výživu zvířat, úlohu veřejné služby stanovenou zákonem.

(132) Soudní dvůr ve věci *GEMO* skutečně připomněl, že podle článku 264-1 zemědělského zákoníku je veřejná asanační služba svěřena podnikům, kterým byly přiděleny veřejné zakázky se smlouvami uzavřenými s prefekty každého departementu.

(133) Skutečnost, že VAS je financována příjmy z nepřímé daně, kterou byli zatíženi prodejci masa, znamená, že podniky provádějící tuto službu využívají veřejné prostředky ke krytí výdajů vyplývajících z uvedené služby.

(134) Asanační činnost je ostatně hospodářskou činností. Ve Francii je odvětví ovládáno dvěma velkými podniky, které se dělí o 80 % až 90 % trhu a alespoň v jednom případě dosahují obratu vyššího než 152 milionů EUR ⁽¹⁾.

(135) Z rozsudku Soudního dvora ze dne 24. července 2003 ve věci *Altmark* ⁽²⁾ vyplývá, že veřejné dotace směřující k umožnění provozování veřejných služeb nespádají do působnosti článku 87 Smlouvy, pokud je nutno takové dotace považovat za kompenzaci, která představuje vyrovnání plnění, prováděných přijímajícími podniky při plnění závazků veřejné služby. Soudní dvůr však stanoví, že se vyžaduje spojení následujících podmínek:

a) za prvé, přijímající podnik byl skutečně pověřen plněním závazků veřejné služby a tyto závazky byly jasně vymezeny;

b) za druhé, parametry, na základě kterých se počítá kompenzace, byly předem objektivně a transparentně stanoveny;

c) za třetí, kompenzace nepřesáhne úroveň, která je nezbytná k úhradě všech nebo části nákladů vzniklých z plnění závazků veřejné služby se zohledněním příslušných příjmů a také přiměřeného zisku za plnění těchto závazků;

d) za čtvrté, pokud výběr podniku, který má být pověřen plněním závazků veřejné služby nebyl proveden v rámci řízení veřejné zakázky, byla výše nezbytná kompenzace stanovena na základě analýzy nákladů průměrného podniku, řádně řízeného a vhodně vybaveného tak, aby mohl uspokojit požadované potřeby veřejné služby, který by se zavázal k plnění těchto závazků s přihlédnutím k příslušným příjmům a přiměřenému zisku z plnění těchto závazků.

⁽¹⁾ Údaje citované ze zprávy francouzského senátu č. 131, řádné zasedání z období 1996–1997, provedl p. Roger Rigaudière.

⁽²⁾ Výše uvedená věc K-280/00.

- (136) K podmínkám judikatury Altmark Komise učinila poznámky, které následují v bodech odůvodnění 137 až 153.
- (137) Pokud se jedná o první podmínku, byla VAS vytvořena zákonným ustanovením, zákonem č. 96-1139 ze dne 26. prosince 1996, kodifikovaným v člancích L 226-1 až L 226-10 zemědělského zákoníku. Článkem L 226-1 zemědělského zákoníku se stanoví, že:
- „sběr a odstraňování kadáverů zvířat a sběr a odstraňování masa, drobů a vedlejších produktů zvířat z jatek, prohlášených za nevhodné pro lidskou spotřebu a spotřebu zvířat a také sběr a odstraňování materiálů, které představují specifické riziko s ohledem na subakutní a přenosnou spongiformní encefalopatii, nazývaných jako specifický rizikový materiál, jehož seznam byl stanoven ministrem zemědělství, vytvářejí úlohu veřejné služby závislé na působnosti státu.“
- (138) Komise na základě údajů, které má, uznává, že první podmínka judikatury Altmark je splněna.
- (139) Pokud se jedná o druhou podmínku, Komise uznává, že parametry, na základě kterých se počítá kompenzace, byly předem objektivně a transparentně stanoveny. Prováděcí vyhláška č. 96-1229 ze dne 27. prosince 1996 stanoví, že VAS podléhá řízení zadávání veřejných zakázek s přesnými podmínkami.
- (140) Podle francouzských orgánů se článkem R 226-7 zemědělského zákoníku zejména stanoví, že v každém departementu je prefekt pověřen plněním VAS a k tomuto účelu zadává podle postupů vymezených předpisem o veřejných zakázkách potřebné zakázky. Avšak pokud jsou udány odůvodněné úvahy technického nebo hospodářského charakteru, zakázka se zadává na celostátní úrovni. S použitím článku R 226-10 zemědělského zákoníku tyto zakázky zvláště zahrnují správní doložky vymezující povahu plnění, které je předmětem této zakázky, způsob odměňování za činnosti, jejichž provádění je svěřeno držiteli zakázky, které je odděleno od jakýchkoliv odměn vybíraných od uživatelů veřejné služby, údaje umožňující posuzovat kvalitu a náklady, způsoby předávání informací o podmínkách organizace a fungování služby veřejnosti, jakož i technické doložky vymezující technické podmínky sběru, přepravy, zpracování a případně likvidace kadáverů zvířat a jatečního odpadu při dodržení požadovaných hygienických záruk.
- (141) Postup zadávání veřejných zakázek, které v daném případě závisí na příloze IA směrnice 92/50/EHS, má proto podle francouzských orgánů zaručovat celkovou transparentnost při stanovení potřeb a vymezení očekávaného plnění. V Úředním věstníku Evropských společenství bylo vyhlášeno přes 300 veřejných soutěží.
- (142) Pouze pokud se veřejné soutěže ukáží jako bezvýsledné, tj., že nebyla podána žádná nabídka nebo vhodná nabídka, byly na základě zákoníku o územních celcích v souladu s nařízením č. 59-63 ze dne 6. ledna 1959 a prováděcí vyhláškou č. 62-367 ze dne 26. března 1962 provedeny rekvizice, kterými se stanoví odměna ve formě příspěvku s přihlédnutím pouze ke všem skutečným a nezbytným výdajům ze strany poskytovatele, bez odškodnění ušlého zisku, který by mohla přinést jakákoliv další požadovaná odborná činnost podniku.
- (143) Francouzské orgány předaly Komisi tabulku, kterou podle roku a podle departementu dokazují, že provádění úlohy asanace bylo skutečně předmětem buď veřejné zakázky nebo rekvizice.
- (144) Komise na základě údajů, které má, uznává, že je splněna druhá podmínka judikatury Altmark.
- (145) Pokud se jedná o třetí podmínku, kterou je úroveň kompenzace, francouzské orgány zajišťují, aby nepřekračovala úroveň nezbytnou k úhradě všech nebo částí nákladů vyplývajících z plnění závazků veřejné služby. Obrat k řízení veřejných zakázek zahrnuje uvedení podniků do hospodářské soutěže směřující k výběru nejvýhodnějšího návrhu pro orgány veřejné moci. Pokud se, jak bylo připomenuto dříve, veřejné soutěže ukázaly jako bezvýsledné, použil se způsob rekvizice. Výpočet kompenzace byl i z důvodu použití francouzských předpisů pro rekvizici rovněž prováděn na úrovni nejnižší úplaty.
- (146) Předpisy platné ve Francii skutečně stanoví, že odměna za požadované plnění se vyplácí ve formě příspěvků, které smějí nahrazovat pouze přímou a určitou materiální ztrátu, kterou rekvizice způsobila poskytovateli. Tyto příspěvky výhradně zohledňují výdaje prokázané poskytovatelem jako skutečné a nezbytné, odměnu za práci, amortizaci a výnosnost jistiny, hodnocené podle běžných podkladů. Naopak se neplatí žádné odškodnění za ušlý zisk, který by poskytovatel mohl nabýt volným použitím zrekvírovaných prostředků nebo volným pokračováním v jeho pracovní činnosti.

- (147) Pokud se jedná o třetí podmínku judikatury *Altmark*, je nutno provést následující úvahy. Během zahájení vyšetřovacího řízení v této věci Komise požádala francouzské orgány, aby jí poskytly všechny údaje týkající se zejména částek uhrazených dotčeným podnikům a důkaz, že tyto podpory sloužily pouze k financování vícenákladů na úkoly plněné k řízení služby obecného ekonomického zájmu ve smyslu čl. 86 odst. 2 Smlouvy. Kromě toho byly uvedené orgány požádány o prokázání, že prostředky nemohly být přesměrovány na případné konkurenční činnosti, kterým by se přijímající podniky mohly věnovat (křížové dotace).
- (148) Komise poznamenává, že francouzské orgány se omezily na vysvětlení, že celková výše částek uhrazených asanačním podnikům za období od roku 1997 do roku 2002 dosahuje 828 552 389 EUR a že odpovídá plné ceně výdajů na veřejnou asanační službu. Komise se tak musí vyjadřovat pouze na základě uvedených údajů.
- (149) Nedostatek přesnějších a číselných údajů týkajících se úhrad provedených asanačním podnikům za období od roku 1997 do roku 2002, kterými v daném případě dokazuje, že uváděné úhrady v žádném případě nepřesahovaly vícenáklady vyvolané plněním VAS, brání Komisi s jistotou určit, že třetí podmínka judikatury *Altmark* byla skutečně splněna. Komise kromě toho nemůže pro nedostatek přesnějších údajů přistoupit k vyšetřovacímu řízení případné existence křížových dotací ve zmíněných podnicích.
- (150) Tyto pochybnosti jsou rovněž potvrzeny zprávou z roku 1997 provedenou na požádání francouzského ministra zemědělství Stálým výborem pro koordinaci inspekcí (zpráva COPERCI), podle které „mohly asanační podniky během vybírání výtěžku daně určené k odměňování jejich plnění využívat určité velkorysosti“, podle které „existuje potenciální riziko dvojí úhrady za provedení spálení z důvodu jeho úhrady a nedostatku jeho skutečného provedení“ a „asanační činnost, která byla před krizí „šilných krav“ strukturálně ztrátová, se opětovně stala ziskovou.“
- (151) Komise uznává, že proto nelze, jak vyžaduje Soudní dvůr, tvrdit, že kompenzace nepřesahuje úroveň nezbytnou k úhradě všech nebo části nákladů vzniklých z plnění závazků veřejné služby se zohledněním příslušných příjmů a také přiměřeného zisku za plnění těchto závazků.
- (152) Je však pravda, že tvrzení stěžovatelů nebylo také podepřeno přesnými číselnými údaji, které se týkají úhrad asanačním podnikům, a náklady na činnosti vyplývající z plnění VAS nebyly takové, aby prokázaly nadměrnou kompenzaci těmto podnikům. Ostatně nepřiměřenost mezi příjmy z daně a náklady na VAS sama o sobě neukazuje nevyváženost mezi provedenými úhradami a náklady na asanaci.
- (153) Podle předcházejících úvah a údajů poskytnutých francouzskými orgány nemůže Komise usuzovat, že všechny podmínky předložené rozsudkem *Altmark* byly splněny a že by proto úhrady provedené asanačním podnikům nemohly uniknout z vymezení státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.
- (154) I když hlavní příjemci opatření financovaných daní byli zemědělci a jatka (viz bod 1.1.2), nemůže Komise vyloučit, že úhrady asanačním podnikům obsahovaly prvek podpory ve smyslu článku 87 Smlouvy.

1.1.2 Podpora chovatelům a jatkám

- (155) Soudní dvůr ve věci *GEMO* rozhodl, že skutečnost, že je činnost sběru a odstraňování kadáverů zvířat a odpadů z jatek, kterou využívají chovatelé a jatka, prováděna soukromými podniky, nemůže zpochybňovat případnou kvalifikaci jako státní podpory, protože na počátku systému uvedené činnosti stojí orgány veřejné moci. Tato činnost je přičitatelná státu.
- (156) Soudní dvůr usoudil, že čl. 87 odst. 1 Smlouvy musí být vykládán v tom smyslu, že systém, který bezplatně zajišťuje chovatelům a jatkám sběr a odvoz odpadů z jatek, musí být hodnocen jako státní podpora zemědělcům a jatkám.
- (157) V daném případě nejsou pochybnosti o tom, že opatření pro chovatele a jatka jsou financována z veřejných prostředků, zejména rozpočtovými dotacemi a/nebo výnosem z daně, kterou orgány veřejné moci učinily povinnou.

1.1.3 **Držitelé živočišných mouček**

- (158) Pokud živočišné moučky, na něž se vztahuje VAS, pocházejí ze zpracování odpadů z VAS a nejedná se o moučky spadající do zákazu prodeje vyhlášeného od roku 2000, je třeba dojít k závěru, že likvidace těchto mouček je pouze etapou nezbytnou k provedení VAS a že likvidace tohoto materiálu bez jakékoliv obchodní hodnoty je činností zahrnutou ve VAS. Proto musí být tento materiál přezkoumán stejně jako „podpory chovatelům a jatčím“, protože představuje pouze postupující fázi likvidace odpadů, které produkují. Náklady na konečnou likvidaci odpadů jsou skutečně součástí celkových nákladů, za něž je zodpovědný producent těchto odpadů, a pokud jsou převzaty namísto něho, nabízí mu stát pouze dodatkovou podporu.
- (159) Francouzské orgány zajistily, že VAS přebírá spalování mouček pouze ze zpracování produktů sebraných v rámci této služby. Nefinancuje spalování produktů vyplývajících ze zákazu používat moučky v krmivech. Tato otázka je ostatně předmětem vyšetřovacího řízení ze strany Komise v rámci jiného, v současnosti přezkoumávaného opatření (n° NN 44/2002). Z tohoto důvodu netvoří součást tohoto rozhodnutí.

1.1.4 **Podpora řeznictvím a bourárnám, které drží SRM**

- (160) Jedná se o opatření platné od 1. ledna 2002, financované rovněž prostřednictvím asanační daně ve prospěch řezníků, kteří zejména sami odstraňují kosti páteře v přímém kontaktu s míchou skotu staršího dvanácti měsíců.
- (161) Francouzské orgány vysvětlily, že do roku 2002 páteře skotu staršího dvanácti měsíců nebyly zaznamenány jako SRM. Zavedení těchto páteří do seznamu SRM, i když nejsou vyjímány na jatkách, ale v řeznictví, by francouzské orgány vedlo k výslovnému stanovení SRM jako odpadů využívajících VAS zákonem. Francouzské orgány jsou názoru, že všechny SRM, které nebyly uvedeny pod tímto pojmem, náleží podle francouzského zákona do kategorie jatečních konfiskátů.
- (162) Pokud se však na tyto odpady využívají VAS a nejsou přepravovány ze strany jatek, je nutno usuzovat, že jejich likvidace vytváří náklady, které v první řadě náleží řezníkům, kteří musejí manipulovat s páteří skotu staršího dvanácti měsíců.
- (163) Úvahy provedené ohledně „podpor chovatelům a jatčím“ jsou obdobně použity pro řezníky, kteří drží SRM dotčené tímto aspektem VAS. Proto bezplatný odvoz páteří od řezníků a z bouráren od 1. ledna 2002 představuje státní podporu těmto podnikům.

1.1.5 **Podpora obchodu osvobozenému od úhrady daně**

- (164) Pojem podpory je Soudním dvorem vykládán tak, že nestanoví opatření, která zavádějí nákladové rozlišení podniků, pokud toto rozlišení vyplývá z charakteru a hospodárnosti daného nákladového systému. Je na členském státu, který takové nákladové rozlišení podniků zavedl, aby dokázal, že je skutečně charakterem a hospodárností daného systému odůvodněné ⁽¹⁾.
- (165) Zákonem č. 96-1139 se stanoví osvobození podniků prodávajících maso maloobchodním způsobem, jejichž roční obrat je nižší než 2,5 milionu FRF (tento práh byl následně zvýšen na 5 milionů FRF, viz bod odůvodnění 18). Takové osvobození předpokládá pro stát ztrátu prostředků ⁽²⁾ a podle charakteru a hospodárnosti daňového systému, jehož cílem je zajišťovat státní příjmy, se neukazuje jako odůvodněné.
- (166) Osvobození se skutečně nevztahuje na obrat realizovaný prodejem masa, ale na celkový obrat z prodeje. Tak je například možné, že podnik, který prodává výhradně maso a tímto prodejem masa dosahuje obrátu 2,4 milionu FRF, by dani nepodléhal. Naopak podnik všeobecně zabývající se potravinami s celkovým obrátem 10 milionů FRF, z něhož 1 milion FRF pochází z prodeje masa, bude dani podléhat. Protože se daň počítá z hodnoty masných výrobků, nezdá se odůvodněné osvobodit od úhrady daně podnik s vyšším obrátem z prodeje masa, zatímco by jeho konkurent, který s masnými výrobky realizoval nižší obrat, dani podléhal.
- (167) Proto uvedené osvobození vytváří pro osvobozený obchod ⁽³⁾ selektivní výhodu. Jedná se tedy o podporu pro osvobozené prodejce, jejichž daňové zatížení je zmírněno. Na základě číselných údajů, uvedených v bodu odůvodnění 171, které se týkají obchodu s masem Komise usoudila, že osvobození obchodníků, kteří realizují obrat nižší než 2,5 milionu FRF (a následně 5 milionů FRF), od daně je výhoda, vytvářející státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 29. dubna 2004 ve věci K-159/01, Nizozemsko vs. Komise, (dosud nezveřejněno).

⁽²⁾ O osvobozeních, viz rozsudek ze dne 15. března 1994, Banco Exterior ve věci K-387/92, Sb. rozh. s. I- 877, bod 13.

⁽³⁾ O charakteru a hospodárnosti systému, viz rozsudek ze dne 17. června 1999, Belgie vs. Komise, ve věci K-75/97, Sb. s. I-3671, bod 33, kterým se odkazuje na rozsudek ze dne 2. července 1974, Itálie vs. Komise, ve věci 173/73, Sb. rozh. s. 709, bod 33.

1.2 DOTČENÍ OBCHODU

- (168) Ke zjištění, zda dotyčné podpory spadají do oblasti působnosti čl. 87 odst. 1 Smlouvy, je třeba nakonec stanovit, zda jimi může být dotčen obchod mezi členskými státy.
- (169) Soudní dvůr konstatoval, že pokud výhoda poskytnutá jedním členským státem posílí v obchodu uvnitř Společenství postavení kategorie podniků vzhledem k dalším konkurenčním podnikům, je nutno tento obchod považovat za ovlivněný touto výhodou⁽¹⁾.
- (170) Pokud se jedná o asanaci, je tato činnost službou, kterou lze nabízet přes hranice. To je ostatně dokázáno existencí několika velkých nadnárodních podniků, které působí v tomto odvětví a nabízejí služby v několika členských státech, z nichž jedním je Francie. Komise tedy poznamenává, že platbami poskytnutými francouzským asanátorům je dotčen ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy obchod mezi členskými státy.
- (171) Pokud se jedná o asanační podniky, chovatele a jatka, bourárny a řezníky držící SRM, skutečnost, že mezi členskými státy k obchodu s masnými výrobky dochází, je jasně dokázána existencí několika společných organizací trhu v odvětví uvedených v bodu odůvodnění 124. Tabulka 2 ukazuje úroveň nejdůležitější obchodní výměny mezi Francií a ostatními členskými státy s dotčenými výrobky během prvního roku použití asanační daně.
- (172) Zdá se také důležité poznamenat, že podle číselných údajů poskytnutých Komisi Francie v roce 1999 dovezla za 2 297 milionů FRF živých zvířat, i když dovoz masa a požitelného jatečního odpadu představoval skoro 17 000 milionů FRF. Naprostá většina masitých výrobků dovážených do Francie se již od nynějška podrobila asanačním činnostem v zemi původu.
- (173) V tomto směru a jak uvedla Komise při zahájení vyšetřovacího řízení, citují stěžovatelé také oběžník zveřejněný francouzským generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž, spotřebu a potlačování podvodů, podle něhož daň z nákupu masa „může mít za následek poškození čistých obchodních rozpětí nebo snížení objemu odbytišť zahraničních producentů“, a proto „vyvolává riziko nepříznivé změny podmínek obchodu“.
- (174) Komise tedy usoudila, že pokud se jedná o opatření ve prospěch chovatelů a jatek, existuje alespoň potenciální dopad na obchod.
- (175) Pokud se jedná o obchod osvobozený od daně, zastává Komise názor, že existuje zejména v příhraničních oblastech, a tedy na přeshraniční obchod, alespoň potenciální dopad osvobození od daně.
- (176) Závěrem se ukazuje, že všemi těmito podporami dohromady může být dotčen obchod mezi členskými státy. Dotčená odvětví jsou skutečně značně otevřena hospodářské soutěži na úrovni Společenství, a proto jsou citlivá na jakékoliv opatření ve prospěch podniků v jednom nebo druhém členském státě.

Tabulka 2

Francie/EU 14	Hovězí maso	Vepřové maso	Drůbež
<i>Dovoz 1997</i>			
Tuny	286 000	465 000	140 000
Miliony ECU	831	1 003	258
<i>Vývoz 1997</i>			
Tuny	779 000	453 000	468 000
Miliony ECU	1 967	954	1 069

1.3 NARUŠENÍ HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

- (177) Soudní dvůr mimo jiné v rozsudku *GEMO* prohlásil, že pomoc veřejných orgánů směřující k osvobození chovatelů a jatek od finančního zatížení v rámci VAS se ukazuje jako hospodářská výhoda, která může narušit hospodářskou soutěž. Komise uznává, že takový závěr je použitelný i v případě kafilérií, řeznictví a bouráren držících SRM a v obchodě osvobozeném od úhrady. Všechny hospodářské subjekty jsou činné na trhu otevřeném hospodářské soutěži, kde je objem obchodní výměny popsaný v bodě odůvodnění 171 velmi velký, velikost určitých zemědělsko-potravinářských podniků, kterých se podpora týká, je značná.

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 17. září 1980, ve věci 730/79, Philip Morris, Sb. rozh. s. 2671, bod 11.

1.4 ZÁVĚRY O CHARAKTERU „PODPORY“ VE SMYSLU ČL. 87 Odst. 1 SMLOUVY

(178) Podle předcházejícího má Komise zato, že opatření pro kafilérie, chovatele a jatka, bourárny a řezníky, kteří drží SRM, a obchodníky osvobozené od úhrady daně, jim poskytují výhodu, kterou nemohou využívat ostatní hospodářské subjekty. Tato výhoda, pokud je schopna ovlivnit obchod mezi členskými státy, narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby. Proto Komise soudí, že se tato opatření vztahují k čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

2. ZKOUMÁNÍ SLUČITELNOSTI PODPOR

(179) Článek 87 Smlouvy však uznává výjimky z obecné zásady neslučitelnosti státních podpor se Smlouvou, třebaže některé z nich nebyly jasně použity, zejména výjimky stanovené v odstavci 2 uvedeného článku. Francouzské orgány se na tyto výjimky neodvolávaly.

(180) Pokud se jedná o odchylky stanovené v čl. 87 odst. 3 Smlouvy, musí být během zkoumání každého programu regionálních nebo odvětvových podpor nebo každého jednotlivého případu použití systémů obecných podpor vykládány striktně. Mohou být přiznány zejména pouze v případě, kdy by Komise mohla stanovit, že je podpora nezbytná k realizaci jednoho z dotyčných cílů. Schválení přijetí uvedených odchylek podporám, které takovou protihodnotu nezahrnují, by znamenalo umožnit ohrožení obchodu mezi členskými státy a narušení hospodářské soutěže bez odůvodnění vzhledem k zájmu Společenství a souvztažně nenáležitě výhody pro hospodářské subjekty některých členských států.

(181) Komise má zato, že dané podpory nejsou v souladu s čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy určeny k napomáhání hospodářskému rozvoji regionu, ve kterém je abnormálně nízká životní úroveň nebo ve kterém je vážná částečná zaměstnanost. Nejsou také určeny na pomoc uskutečnění významného projektu společného evropského zájmu nebo k nápravě vážné poruchy v hospodářství členského státu v souladu s čl. 87 odst. 3 písm. b) Smlouvy. Podpory nejsou také určeny na pomoc kultuře nebo zachování kulturního dědictví v souladu s čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy.

(182) Čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy však stanoví, že mohou být považovány za slučitelné se společným trhem podpory

určené k usnadnění rozvoje některých činností nebo některých hospodářských regionů, pokud neovlivní podmínky obchodu v takové míře, která by byla v rozporu se společným zájmem. Aby mohla být použita odchylka uvedená pod daným písmenem, musí podpory přispívat k rozvoji dotyčného odvětví.

2.1 PROTIPRÁVNOST PODPOR

(183) Komise musí předem upozornit na to, že Francie Komisi v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy neoznámila právní úpravu, kterou se stanoví asanační daň, ani činnosti z ní financované. Čl. 1 písm. f) nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 88 Smlouvy o ES ⁽¹⁾, se protiprávní podpora vymezuje jako nová podpora provedená v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Povinnost oznámení státních podpor je uvedena v čl. 1 písm. c) uvedeného nařízení ⁽²⁾.

(184) Protože opatření provedená Francií obsahují prvky státní podpory, vyplývá z toho, že se jedná o nové podpory neoznámené Komisi, a proto ve smyslu Smlouvy protiprávní.

2.2 STANOVENÍ OBECNÝCH ZÁSAD POUŽITÝCH NA NEOZNÁMENÁ OPATŘENÍ

(185) Pokud se jedná o státní podporu financovanou pomocí nepřímé daně, předmětem vyšetřovacího řízení ze strany Komise musí být jak financované činnosti, tj. podpory, tak jejich financování. Pokud je podle Soudního dvora způsob financování podpory zejména prostřednictvím povinných příspěvků nedílnou součástí opatření na podporu, musí vyšetřovací řízení tohoto opatření na podporu prováděné Komisí vzít nezbytně v úvahu tento způsob financování ⁽³⁾.

(186) V souladu s bodem 23.3 obecných zemědělských zásad a se sdělením Komise o stanovení pravidel použitých k posuzování protiprávních státních podpor ⁽⁴⁾, musí být každá protiprávní podpora ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999 hodnocena v souladu s pravidly a obecnými zásadami platnými v okamžiku, kdy je podpora poskytnuta.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1. Nařízení změněné aktem o přistoupení z roku 2003.

⁽²⁾ „Nová podpora“ každá podpora, což znamená režimy podpory a jednotlivou podporu, která není existující podporou, včetně změn existující podpory.

⁽³⁾ Rozsudek ze dne 21. října 2003 ve spojených věcech K-261/01 a K-262/01, Van Calster e.a., (dosud nezveřejněno).

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 119, 22.5.2002, s. 22.

- (187) V roce 2002 Komise přijala obecné zásady Společenství, které se týkají státních podpor souvisejících s testy TSE na uhynulých zvířatech nebo na jatečních odpadech ⁽¹⁾ (dále jen „obecné zásady TSE“). Tyto obecné zásady se používají od 1. ledna 2003. V bodě 44 obecných zásad TSE se stanoví, že mimo případy týkající se zejména uhynulých zvířat a jatečních odpadů, budou protiprávní podpory ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999 přezkoumány v souladu s pravidly a obecnými zásadami používanými v okamžiku, kdy byla podpora poskytnuta. Proto tyto dva druhy podpor tak obecné zásady TSE vytvářejí relevantní rámec pro zkoumání daného případu.
- (188) Body 46 a 47 obecných zásad TSE stanoví řadu ustanovení týkajících se uhynulých zvířat a jatečních odpadů, které jsou použitelné v daném případě.
- (189) Pokud se podle bodu 46 obecných zásad TSE jedná o státní podpory vedoucí k úhradě nákladů vzniklých v důsledku uhynulých zvířat, Komise do současnosti jasně nevymezila jednak svou politiku, zejména s ohledem na vztah mezi pravidly směřujícími k tlumení nákladů stanovenými v bodě 11.4 obecných zemědělských zásad, jimiž se schvalují státní podpory, které mohou dosahovat až 100 %, a jednak použití zásady „znečišťovatel platí“ a pravidel týkajících se podpory na zpracování odpadů. Proto pokud se jedná o protiprávní státní podpory vedoucí k úhradě nákladů souvisejících s odvozem a likvidací uhynulých zvířat, poskytnutých na úrovni produkce, zpracování a prodeje zvířat do data použití obecných zásad TSE, a aniž by bylo dotčeno dodržení dalších ustanovení práva Společenství, bude Komise schvalovat státní podpory, které mohou dosahovat až 100 % těchto nákladů.
- (190) Pokud se podle bodu 47 obecných zásad TSE jedná o státní podpory související s jatečními odpady, přijala Komise od ledna roku 2001 řadu samostatných rozhodnutí, kterými se schvalují státní podpory s úhradou nákladů vzniklých odstraňováním specifického rizikového materiálu, masokostních mouček a krmiv s obsahem těchto produktů, které musí být podle nových právních předpisů Společenství o přenosných spongiformních encefalopatiích (TSE) odstraněny, až do výše 100 % těchto nákladů. Tato rozhodnutí se zakládala zvláště na bodu 11.4 obecných zemědělských zásad, kterými se bere v úvahu krátkodobý charakter podpor a nutnost dlouhodobě dodržovat zásadu „znečišťovatel platí“. Komise výjimečně schválila, aby takové státní podpory byly rovněž poskytovány dalším hospodářským subjektům, které pracují v oblasti produkce živých zvířat, například jatčím. U protiprávních státních podpor poskytnutých do konce roku 2002 použije Komise na srovnatelné náklady tytéž zásady, související s novým právním řádem Společenství k TSE, aniž by bylo dotčeno dodržení dalších ustanovení práva Společenství.
- (191) Pokud se jedná o případné podpory na chod dalším hospodářským subjektům, musí být přezkoumány podle obecných zemědělských zásad.
- 2.3 ANALÝZA PODLE POUŽITÝCH USTANOVENÍ
- 2.3.1 **Podpory**
- 2.3.1.1 **Podpory kafilériím**
- (192) Obecné zásady TSE v bodě 46 stanoví, že pokud se jedná o protiprávní státní podpory směřující k úhradě nákladů souvisejících s odvozem a likvidací uhynulých zvířat, poskytnutých na úrovni produkce, zpracování a prodeje zvířat do data použití uvedených obecných zásad, a aniž by bylo dotčeno dodržení dalších ustanovení práva Společenství, bude Komise schvalovat státní podpory, které mohou dosahovat až 100 % těchto nákladů.
- (193) Bodem 47 obecných zásad TSE se stanoví, že u státních podpor souvisejících s jatečními odpady, přijala Komise od ledna roku 2001 řadu samostatných rozhodnutí, kterými se schvalují státní podpory s úhradou nákladů vzniklých odstraňováním specifického rizikového materiálu, masokostních mouček a krmiv s obsahem těchto produktů, které musí být podle nového právního řádu Společenství k TSE odstraněny, do 100 %.
- (194) Komise též poznamenává, že v souladu s body 33 a 34 obecných zásad TSE byly podniky v zásadě vybírány a odměňovány v souladu s tržními zásadami, nediskriminačně, přičemž se případně v souladu s právním řádem Společenství použil postup veřejné soutěže a v každém případě se použil dostatečný stupeň zveřejnění, aby se na příslušném trhu se službami zajistila volná hospodářská soutěž a umožnila se kontrola nestrannosti pravidel pro veřejnou soutěž. Pokud se jedná o rekvizici, Komise schvaluje, že vzhledem k naléhavosti přijatých opatření a nedostatku odezvy ve veřejných soutěžích byla tato cesta rovněž vhodná.
- (195) Bod 47 obecných zásad TSE připomíná, že Komise výjimečně schválila, aby takové státní podpory byly rovněž poskytovány dalším hospodářským subjektům, které pracují v odvětví produkce živých zvířat, například jatčím. Komise je názoru, že tato výjimka musí také zahrnovat další podniky, které plní úkoly úzce související s odvětvím produkce živých zvířat, jako jsou kafilerie.

(1) Úř. věst. C 324, 24.12.2002, s. 2.

(196) Na základě vyjádřených skutečností může Komise učinit závěr, že příslušné podpory kafilériím poskytované ve Francii v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2002 ve výši 100 % vzniklých nákladů odpovídají podmínkám obecných zásad TSE.

2.3.1.2 Podpory chovatelům – Uhynulá zvířata

(197) Obecnými zásadami TSE se v bodě 46 stanoví, že pokud se jedná o protiprávní státní podpory směřující k úhradě nákladů souvisejících s odvozem a likvidací uhynulých zvířat, poskytnutých na úrovni produkce, zpracování a prodeje zvířat do data použití obecných zásad TSE a aniž by bylo dotčeno dodržení dalších ustanovení práva Společenství, bude Komise schvalovat státní podpory, které mohou dosahovat až 100 % těchto nákladů.

(198) Na základě vyjádřených skutečností může tedy Komise usuzovat, že podpory chovatelům poskytované ve Francii v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2002 ve výši 100 % vzniklých nákladů odpovídají podmínkám obecných zásad TSE.

2.3.1.3 Podpory jatkám – Maso a odpady zkonfiskované na jatcích

(199) Obecnými zásadami TSE se v bodě 46 stanoví, že pokud se jedná o státní podpory související z jatečním odpadem, Komise schvaluje protiprávní státní podpory poskytované do konce roku 2002, které hradily až 100 % nákladů vzniklých odstraňováním specifického rizikového materiálu, masokostních mouček a krmiv s obsahem těchto produktů, které musí být podle nového právního řádu Společenství k TSE odstraněny.

(200) Na základě vyjádřených skutečností může tedy Komise usuzovat, že dané podpory jatkám poskytované ve Francii v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2002 ve výši 100 % vzniklých nákladů odpovídají podmínkám obecných zásad TSE.

2.3.1.4 Podpory jatečním řezníkům – SRM zkonfiskovaný u jatečních řezníků

(201) Bod 47 obecných zásad SPE se *obdobně* použije v případě SRM – v tomto případě páteří skotu staršího dvanácti měsíců – zkonfiskovaného na porážecích linkách a v bourárnách.

(202) Na základě vyjádřených skutečností může tedy Komise usuzovat, že podpory řezníkům s držením SRM, které by mohly být poskytnuty v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2002 ve výši 100 % vzniklých nákladů odpovídají podmínkám obecných zásad TSE.

2.3.1.5 Podniky osvobozené od placení daně

(203) Komise konstatovala, že osvobození podniků, jejichž roční obrat je nižší než 2,5 milionu FRF, znamená pro stát ztrátu prostředků a že se pro charakter a hospodárnost daňového systému neukazuje jako odůvodněné. Pokud stát ovšem může stanovit opatření nezbytná k jeho racionálnímu a účinnému fungování, jako například paušální vyměření daně malým podnikům, aby se zmírnila zejména jejich účetní náročnost⁽¹⁾, je velmi podivné, že tato opatření mohla vést až k úplnému a pouhému osvobození. Navíc, i když bylo takové osvobození použito, je Komise názoru, že by mělo být omezeno na okrajové případy⁽²⁾, kdy je jednak účetní náročnost a jednak řízení ze strany daňových úřadů nákladnější než počítaný příjem.

(204) Avšak v tomto případě není vůbec zřejmé odůvodnění stanovení prahu na 2,5 milionu FRF jako závažné částky a nezdá se, že vychází z přípravných prací zákona č. 96-1139⁽³⁾. Selektivní rozpětí příslušného osvobození je zřejmé, pokud se přihlédne k tomu, že se podle informací Komise prodává 80 % masa a masných výrobků v obchodních domech, které podle informací Komise mají v průměru celkové obraty a zvláště obraty týkající se masa podstatně vyšší než práh⁽⁴⁾, zatímco malé obchody (řeznictví), které v průměru dosahují obratu nižšího než práh (1,6 milionu FRF), vytvářejí konkurenční vztah s velkými.

⁽¹⁾ Viz sdělení Komise k použití pravidel pro státní podpory z hlediska přímého daňového systému podniků (Úř. věst. C 384, 10.12.1998, s. 3).

⁽²⁾ Viz v tomto úhlu další osvobození stanovené v bodě V čl. 302a ZD všeobecného daňového zákoníku: „daň není povinná, pokud je výše měsíčních nákupů nižší než 20 000F bez DPH“, které se týká nejmenších prodejců.

⁽³⁾ Je nutno poznamenat, že problém se ještě zvětšuje článkem 35 opravného finančního zákona na rok 2000, který zvyšuje práh na 5 milionů FRF.

⁽⁴⁾ Průměrný obrat supermarketu je přibližně 40 milionů FRF, z toho se skoro polovina týká čerstvých produktů; z těchto čerstvých produktů představuje řeznictví drůbeže pouze 22 %, což nás vede k obratu „z masa“ přibližně 4 miliony FRF.

- (205) Účinek práhu osvobození se tak ukazuje jako osvobození ve prospěch řeznictví a dalších obchodů, zatímco jednoznačně většinová část prodeje uskutečňovaná obchodními domy je zdaněna. Pokud se kromě toho práh vztahuje k celkovému obratu (a ne výhradně k obratu „z masa“) je možné, že řeznictví, dosahující obratu například 2,4 milionu FRF, je od daně osvobozeno, zatímco obchodní dům, který by prodal méně masa, ale dosahoval celkového obratu vyššího než práh, by musel daň zaplatit. Zdá se tak, že příslušné osvobození vede na základě kritéria, které neodpovídá racionálnosti obsažené v systému poplatků, k diskriminačnímu jednání mezi jednotlivými maloobchodními prodejci masa.
- (206) Komise nepovažuje za prokázané, že by takové osvobození bylo odůvodněno hospodárností daňového systému, francouzské orgány v tomto směru neposkytly žádný závažný údaj.
- (207) Pokud se jedná o podniky prodávající zemědělské výrobky (a také výrobky mimo přílohu i Smlouvy, vzhledem k tomu, že daň zatěžuje i výrobky s obsahem masa, protože Komise považuje obchod uvnitř Společenství za ovlivněný), Komise uznává, že podpora se vztahuje k oblasti použití bodu 3.5 obecných zemědělských zásad. Tím se stanoví, že aby byla považována za slučitelná se společným trhem, musí mít všechna opatření na podporu motivující charakter nebo vyžadovat náhradu příjemce. Kromě výjimek výslovně stanovených v právním řádu Společenství nebo v obecných zemědělských zásadách, jsou jednostranné státní podpory určené pouze ke zlepšení finanční situace výrobců a které nijak nepřispívají rozvoji odvětví, a zejména podpory poskytnuté pouze na základě ceny, množství, výrobní jednotky nebo jednotky výrobních prostředků přirovnávány k podporám na fungování neslučitelným se společným trhem.
- (208) V tomto případě spočívá osvobození, jehož slučitelnost s pravidly pro hospodářskou soutěž nemohla být stanovena, ve zmírnění nákladů bez jakéhokoliv motivujícího prvku a jakéhokoliv náhrady ze strany příjemců.
- (209) Pokud se jedná o podpory poskytované do 1. ledna 2000, Komise v té době již využívala v praxi pojem podpory na činnost uvedený v bodě 3.5 obecných zemědělských zásad. Z toho vyplývá, že se nepoužije odchylka od zásady záklazu podpory stanovená čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.
- (210) Komise podle předcházejícího usuzuje, že toto daňové osvobození vytváří podporu neslučitelnou s použitými pravidly pro hospodářskou soutěž.
- ### 2.3.2 *Financování podpor*
- #### 2.3.2.1 **Do 31. prosince 2000**
- (211) Francouzské orgány rozhodly financovat VAS prostřednictvím nepřímé daně do 31. prosince 2000, přidělované do fondu, který ji spravoval, a zatěžující maloobchodníky s masem a masnými výrobky.
- (212) Během řízení pro porušení povinnosti uvedeného v bodě odůvodnění 2 Komise konstatovala, že tento způsob financování asanační služby vylučuje jakoukoliv odměnu vybranou od uživatelů asanační služby. Převzetí nákladů na asanační činnosti státem vede ke snížení výrobní ceny francouzské produkce. Daň se tak ukazuje jako náhrada schválené výhody úplným veřejným financováním sběru a likvidace kadáverů zvířat a jatečních konfiskátů.
- (213) S výjimkou živých zvířat dovozených a poražených ve Francii podléhají naopak produkty z ostatních členských států prodávané ve Francii dani za stejných podmínek a bez rozdílu, ale nevyužívají žádnou z výhod vyplývajících z financování fondu. U těchto produktů se tedy jedná o čisté finanční zatížení. Jinak řečeno, jestliže se daň opravdu uplatňuje vzhledem pravidlům pro základ, zúčtování a vymahatelnost na původní tuzemské produkty a na produkty dalších členských států za stejných podmínek, z hlediska přidělení výnosu z daně taková paralelnost neexistuje.
- (214) V rámci zmíněného řízení pro porušení povinnosti Komise přezkoumala slučitelnost asanační daně s ohledem na články 25 a 90 Smlouvy.
- (215) Komise tak měla zato, že asanační daň neporušila článek 25 Smlouvy a že tedy nemůže být hodnocena jako poplatek s účinkem rovnocenným clu, protože francouzské orgány prokázaly, že daň není výhradně určena na činnosti, které jsou k užítku tuzemských produktů, tj. francouzského masa.

- (216) Pokud se jedná o článek 90 Smlouvy, Komise usoudila, že Francie použitím takzvané asanační daně z nákupu masa a dalších výrobků, specifikovaných jakoukoliv osobou, která provádí maloobchodní prodej těchto výrobků, i když uvedená daň, pokud se jedná o francouzské výrobky, je alespoň částečně nahrazena úplným veřejným financováním asanace a sběru kadáverů zvířat a jatečných konfiskátů, zatímco produkty prodávané z jiných členských států podléhají dani za stejných podmínek, ale nedostávají výhody vyplývající z fondu, ke kterému je daň určena, nedodržela závazky, kterým podléhá na základě článku 90 Smlouvy.
- (217) Komise tedy má zato, že asanační daň je porušením článku 90 Smlouvy, protože vytvořila daňovou diskriminaci ke škodě výrobků pocházejících z jiných členských států. Toto se týká veškerého dováženého masa a živých zvířat, pokud nevyužívají asanační činnosti. K tomuto bodu je třeba připomenout, že dovoz masa pocházejícího z jiných členských států do Francie je mnohem vyšší než dovoz živých zvířat.
- (218) V souladu s judikaturou Soudního dvora⁽¹⁾ má Komise běžně zato, že financování státní podpory prostřednictvím povinných poplatků může mít dopad na podporu tím, že má ochranný účinek, který jde nad rámec vlastní podpory. Příslušná daň skutečně představuje povinný poplatek. Podle této stejné judikatury Komise uznává, že podpora nemůže být financována nepřímými daněmi, které jsou uvaleny rovněž na produkty dovážené z jiných členských států.
- (219) S ohledem na tuto judikaturu a na to, že daň slouží k financování státní podpory ve smyslu článku 87 Smlouvy a že má vzhledem k článku 90 Smlouvy, pokud se z produktů pocházejících z jiných členských států musí také platit daň, avšak bez toho, že by přijímaly výhody vyplývající z fondu, k němuž je přidělena, diskriminační charakter, Komise má zato, že výtěžek daně, která je uvalena na produkty dovážené z jiných členských států, představuje s ohledem na pravidla hospodářské soutěže nenáležitě financování podpory.
- (220) Řízení pro porušení povinnosti bylo Komisí zastaveno dne 26. června 2002. Avšak stížnost předložená Komisi posuňovala argumenty, které měly být uváženy do rámce tohoto řízení. Tyto argumenty vyvolaly pochybnosti ohledně skutečné zrušení propojenosti zdroje a jeho použití.
- (221) Pokud je tedy pravda, že nový systém sestavený francouzskými orgány spočíval v přidělení výtěžku z daně do souhrnného státního rozpočtu, zdálo by se, že výtěžek daně byl v rozpočtu jednou přidělen do přesně stanovené kapitoly ministerstva zemědělství, odkud byl následně převeden do rozpočtu CNASEA, která je organizací pověřenou finanční správou asanační služby. Číselné údaje, které měla Komise, také zpochybňovaly toto rozdělení.
- (222) Komise po přezkoumání francouzských legislativních dokumentů zkoumala údajné rozdělení zdroje a jeho použití. Takové rozdělení by se skutečně mohlo v praxi navrátit k témuž daňovému systému, který Komise v rámci řízení pro porušení povinnosti uvedeného v bodě odůvodnění 2 uvedla vzhledem k článku 90 Smlouvy v pochybnost.
- (223) Francouzské orgány připouštějí, že v rámci předložení nových ustanovení týkajících se daně byl kladen důraz na nezbytnost pokračovat ve financování VAS. Tento důvod byl tím logičtější, že daň byla k tomuto přesně stanovenému cíli určena od 1. ledna 1997.

2.3.2.2 Po 31. prosinci 2000

- (220) Od 1. ledna 2001 je výtěžek z asanační daně přidělován do souhrnného státního rozpočtu a ne již do za tímto účelem

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 25. června 1970 ve věci 47/69, Francie vs. Komise, Sb. rozh. s. 487.

- (225) Je ovšem pravda, že nebyl na právní úrovni přijat žádný kogentní dokument ke stanovení financování VAS z výtěžku asanační daně, jak to bylo učiněno v roce 1997. Článek 1 zákona č. 96-1139 ze dne 26. prosince 1996 v této době stanovil, aby byl výtěžek z daně přidělován do fondu, jehož cílem bylo financovat sběr a odstraňování kadáverů zvířat a jatečných konfiskátů prohlášených za nevhodné pro lidskou spotřebu a spotřebu zvířat.

- (226) Francouzské orgány vysvětlují, že od 1. ledna 2001 již neexistuje fond sloužící k financování VAS a že prostředky přidělované na VAS spadají stejně jako ostatní výdaje do rozpočtu ministerstva zemědělství. Kromě toho částky týkající se výtěžku z daně a nákladů na VAS nejsou stejné. V roce 2003 dosahuje výtěžek z daně 550 milionů EUR, i když celková částka prostředků přidělených ministerstvu zemědělství byla na tentýž rok stanovena na 280 milionů EUR.
- (227) Proto francouzské orgány mají zato, že i když byl ponechán původní název, není již tento poplatek specificky určen k financování VAS.
- (228) Komise poznamenává, že ve věci, která není v současné době Soudním dvorem rozhodnuta ⁽¹⁾, generální advokát poznamenal, že následující kritéria zdůrazňují existenci přímé a nerozlučné vazby mezi daní a státní podporou: a) opatření, kdy je dotčená podpora udržována výtěžkem z daně; b) opatření, kdy je výtěžek z daně specificky přidělován na podporu; c) opatření vyplývající z dotčených předpisů, podle kterých má vazba mezi výtěžkem z daně a jeho specifickým určením jako podpory závazný charakter; d) opatření a způsob, kdy spojení daň/podpora ovlivňuje vztahy v hospodářské soutěži v dotčeném (pod)odvětví nebo v dotčeném druhu podniků.
- (229) Komise, která má zato, že se jedná o relevantní parametry, konstatuje, že od 1. ledna 2001 nebyla ve francouzském zákonu skutečně proveden odkaz na přidělení asanační daně ke konkrétnímu cíli; od tohoto data se daň již tedy nezdá být specificky přidělovanou na financování VAS. Není také možné konstatovat existenci vazby mezi výtěžkem z asanační daně a jejím určením.
- (230) Komise bere na vědomí poznámky francouzských orgánů, podle kterých nebyly prostředky určené na VAS použity k jiným účelům než financování této služby. Tabulka 1 ostatně ukazuje, že příjmy z daně za roky 2001 a 2002 (950 323 981 EUR) a celková částka uhrazená na VAS (411 472 078 EUR) se od sebe dalece liší, že takto tomu bylo rovněž v každém z těchto roků a že na financování VAS byla určena pouze část výtěžku z daně, což silně hovoří pro zrušení propojení asanační daně a financování VAS od 1. ledna 2001.
- (231) Komise kromě toho poznamenává, že po zahájení vyšetřovacího řízení neobdržela od stěžovatelů další údaje, které by jasně a s konečnou platností podpořily jejich argumenty v této věci. Argumenty poskytnuté ze strany stěžovatelů neumožnily Komisi stanovit vazbu mezi nepřímou daní a systémem podpory.
- (232) Komise tedy v rámci řízení vůči posuzovanému protiprávnímu jednání opětovně potvrzuje svá stanoviska a dochází k závěru, že od 1. ledna 2001 existuje rozdělení asanační daně a financování VAS.
- ### 2.3.2.3 Stanoviska ke dvěma obdobím
- (233) Pokud je financování státní podpory považováno za neslučitelné s použitými pravidly pro hospodářskou soutěž, musí být takto financovaná podpora považována Komisí rovněž za neslučitelnou tak dlouho, jak dlouho trvalo nesprávné financování. Regulérnost financování státní podpory je skutečně nezbytnou podmínkou k prohlášení její slučitelnosti.
- ## VI. ZÁVĚR
- (234) Systém státních podpor, které Francie v rámci financování veřejné asanační služby, financované prostřednictvím daně z nákupu masa, kterou byly zatíženy i produkty pocházející z jiných členských států, zavedla v období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2000 ve prospěch kafilérií, chovatelů a jatek, dodržel ustanovení Společenství použitelná na úrovni zmíněných příjemců. Komise však také mohla v úrovni financování podpory konstatovat porušení článku 90 Smlouvy. Z tohoto důvodu Komise nemůže prohlásit daný systém za slučitelný, protože uplatňoval diskriminaci mezi dováženými a tuzemskými výrobky.
- (235) Komise v daném případě považuje za vhodné přijmout v tomto případě podmíněné rozhodnutí s použitím možnosti nabídnuté čl. 7 odst. 4 nařízení (ES) č. 659/1999, podle něhož může Komise připojit ke kladnému rozhodnutí podmínky, které jí umožní uznat slučitelnost se společným trhem, a závazky, které jí umožní kontrolovat dodržování jejího rozhodnutí.
- (236) K nápravě porušení článku 90 a tak k odstranění diskriminace se zpětnou působností musí Francie ve lhůtě a za podmínek stanovených Komisí přistoupit k navrácení části daně, kterou byly zatíženy produkty pocházející z jiných členských států. Náprava tohoto porušení by učinila dotčené podpory slučitelnými s článkem 87 Smlouvy.

⁽¹⁾ Stanovisko generálního advokáta Geelhoeda předložené dne 4. března 2004 ve věci K-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, (dosud nezveřejněno).

- (237) Komise stanoví podmínky, jimiž se uvedené navrácení musí řídit. Francie musí za naprostého dodržení následujících podmínek navrátit daňovými poplatníky část daně, která byla v období mezi 1. lednem 1997 a 31. prosincem 2000 uvalena na maso pocházející z jiných členských států:
- Francie jednotlivě oznámí daňovými poplatníky v maximální lhůtě šesti měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí specifické právo na refundaci, kterého se těší,
 - k podání žádosti o navrácení musí mít poplatníci lhůtu v souladu s vnitrostátním právem a v každém případě minimálně šest měsíců,
 - navrácení musí být provedeno v maximální lhůtě šesti měsíců od podání žádosti,
 - navrácené částky musí být od data, kdy byly vybrány, až do data skutečného navrácení aktualizovány s ohledem na úroky. Tyto úroky jsou počítány na základě referenční sazby Komise stanovené metodou určení referenčních úrokových a diskontních sazeb ⁽¹⁾,
 - francouzské orgány přijmou všechny přiměřené důkazy ze strany poplatníků, jimiž bude dokázána zaplacená část daně, kterou bylo zatíženo maso pocházející z jiných členských států,
 - právo na refundaci nesmí podléhat dalším podmínkám, zejména podmínce nepřevedení daně,
 - v případě, kdy poplatník daň ještě nezaplatil, francouzské orgány se formálně zřeknou požadavku na její zaplacení včetně případných narostlých úroků z prodlení,
 - francouzské orgány zašlou Komisi ve lhůtě maximálně dvaceti měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí komplexní zprávu, kterou prokáží řádné provedení opatření k refundaci.
- (238) Francie se zavázala dodržet tyto podmínky dopisem ze dne 9. prosince 2004.
- (239) Pokud by Francie nedodržela svůj závazek vzhledem k těmto podmínkám, mohla by Komise buď opětovně zahájit formální vyšetřovací řízení tak, jak je stanoveno v článku 16 nařízení (ES) č. 659/1999, nebo předložit tuto záležitost Soudnímu dvoru tak, jak je stanoveno v článku 23 uvedeného nařízení. Komise má zato, že první
- možnost by byla v tomto případě nevhodnější. Důsledkem takové možnosti by mohlo být, jak je stanoveno v článku 14 uvedeného nařízení, přijetí konečného záporného rozhodnutí se zinkasováním nazpět celkové podpory poskytnuté v průběhu dotčeného období, jejíž částka se odhaduje na 417 080 311 EUR.
- (240) Systém státních podpor, který uplatňovala Francie v období mezi 1. lednem 2001 a 31. prosincem 2002 ve prospěch kafilérií, chovatelů a jatek v rámci financování veřejné asanační služby, financované prostřednictvím daně z nákupu masa, je slučitelný se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.
- (241) Systém státních podpor, který Francie uplatňovala v roce 2002 ve prospěch řezníků a bouráren, kteří drží SRM v rámci financování veřejné asanační služby, financované prostřednictvím daně z nákupu masa, je slučitelný se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.
- (242) Opatření ve formě osvobození od platby daně z nákupu masa ve prospěch některých podniků obchodujících s masem platné v období mezi 1. lednem 1997 a 31. prosincem 2002 představuje státní podporu neslučitelnou se společným trhem.
- (243) Opatření, která jsou předmětem tohoto rozhodnutí, nebyla oznámena Komisi v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy, a představují tedy ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999 protiprávní podpory.
- (244) Komise lituje, že Francie uskutečnila uvedená opatření, jimiž porušila čl. 88 odst. 3 Smlouvy.
- (245) Jelikož se jedná o podpory provedené bez vyčkání konečného rozhodnutí Komise, je třeba připomenout, že vzhledem ke kogentnímu charakteru procesních pravidel, stanovených v čl. 88 odst. 3 Smlouvy, kterým Soudní dvůr přiznal v rozsudcích Carmine Capolongo vs. Azienda Agricola Maya ⁽²⁾, Gebrueder Lorenz GmbH vs. Německo ⁽³⁾ a Steinicke a Weinlig vs. Německo ⁽⁴⁾ přímý účinek, nemůže být napravena dodatečně protiprávnost posuzované podpory (rozsudek Národní federace pro zahraniční obchod s potravinami a druží vs. Francie ⁽⁵⁾).

⁽¹⁾ Sdělení Komise o metodě určení referenčních úrokových a diskontních sazeb (Úř. věst. C 273, 9.9.1997, s. 3).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 19. června 1973 ve věci 77/72, Sb. rozh. s. 611.

⁽³⁾ Rozsudek ze dne 11. prosince 1973 ve věci 120/73, Sb. rozh. s. 1471.

⁽⁴⁾ Rozsudek ze dne 22. března 1977 ve věci 78/76, Sb. rozh. s. 595.

⁽⁵⁾ Rozsudek ze dne 21. listopadu 1991 ve věci K-354/90, Sb. rozh. s. I-5505.

- (246) Soudní dvůr připomněl, že pokud opatření na podporu, jejíž nedílnou součástí je financování, bylo provedeno při nerespektování oznamovací povinnosti, jsou vnitrostátní soudy povinny v zásadě nařídit navrácení daní nebo příspěvků specificky vybraných k financování této podpory. Také připomíná, že je na vnitrostátních soudech, aby hájily práva osob podléhajících pravomoci soudu vůči případnému nerespektování ze strany vnitrostátních orgánů zákazu provádění podpor, který je stanoven v čl. 88 odst. 3 poslední větě Smlouvy a má přímý účinek. Takové nerespektování, pokud na ně poukáží osoby podléhající pravomoci soudu, které mají aktivní legitimaci, a je zjištěno vnitrostátními soudy musí vést v souladu s vnitrostátním právem k vyvození všech důsledků, pokud se jedná jak o platnost prováděcích aktů k dotčeným opatřením na podporu, tak o zpětné zinkasování poskytnutých finančních podpor ⁽¹⁾.
- (247) Komise nemá údaje, v nichž je podrobně uvedeno, do jaké míry skutečně povede navrácení daně na tomto základě prováděné nebo navrácení daně, které má být na tomto základě provedeno, k celkové refundaci zejména celé částky daně vybrané z masa pocházejícího z jiných členských států.
- (248) V případě neslučitelnosti protiprávních podpor se společným trhem se čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 stanoví, že Komise rozhodne, že dotčený členský stát přijme veškerá nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil. Toto navrácení je nezbytné k ustanovení předchozí situace se zrušením všech finančních výhod, které mohl příjemce protiprávně poskytnuté podpory od data poskytnutí této podpory neoprávněně využívat.
- (249) Francie musí zinkasovat zpět daně neslučitelné podpory, zejména podpory podnikům osvobozeným od úhrady daně z nákupu masa. Celkovou částku podpor, které mají být zinkasovány zpět, tvoří částky vyplacené ve formě osvobození určitých podniků obchodujících s masem od platby daně z nákupu masa v průběhu dotčeného období.
- (250) Čl. 14 odst. 2 nařízení (ES) č. 659/1999 stanoví, že refundace zahrnuje úroky, které jsou počítány na základě přiměřené úrokové sazby stanovené Komisí. Tyto úroky běží od data, ke kterému byla protiprávní podpora dána k dispozici příjemci.
- (251) Podpory musí být navráceny v souladu s postupy stanovenými francouzskými právními předpisy. Částky zahrnují úroky od data, ke kterému byla podpora vyplacena až do data jejich skutečného nahrazení. Jsou počítány na základě referenční sazby Komise stanovené metodou určení referenčních úrokových a diskontních sazeb ⁽²⁾.
- (252) Tímto rozhodnutím nejsou dotčeny důsledky, které případně Komise vyvodí k financování společné zemědělské politiky prostřednictvím Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Systém státních podpor, který Francie uplatňovala od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2000 ve prospěch kafilérií v rámci financování veřejné asanační služby, financovaný prostřednictvím daně z nákupu masa, která zatěžovala také výrobky pocházející z jiných členských států, je slučitelný se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, pokud Francie dodrží závazky uvedené v odstavci 4 tohoto článku.

2. Systém státních podpor, který Francie uplatňovala od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2000 ve prospěch chovatelů v rámci financování veřejné asanační služby, financovaný prostřednictvím daně z nákupu masa, která zatěžovala také výrobky pocházející z jiných členských států, je slučitelný se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, pokud Francie dodrží závazky uvedené v odstavci 4 tohoto článku.

3. Systém státních podpor, který Francie uplatňovala od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2000 ve prospěch jatek v rámci financování veřejné asanační služby, financovaný prostřednictvím daně z nákupu masa, která zatěžovala také výrobky pocházející z jiných členských států, je slučitelný se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, pokud Francie dodrží závazky uvedené v odstavci 4 tohoto článku.

4. Francie poplatníkům daně z masa navrátí část daně, kterou bylo v období mezi 1. lednem 1997 a 31. prosincem 2000 zatíženo maso pocházející z jiných členských států. Toto musí být provedeno za úplného dodržení následujících podmínek:

— Francie jednotlivě oznámí daňovým poplatníkům v maximální lhůtě šesti měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí specifické právo na refundaci, kterého se těší,

⁽¹⁾ Vyše uvedený rozsudek Van Calster e.a.

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou 52.

- k podání žádosti o navrácení musí mít poplatníci lhůtu v souladu s vnitostátním právem a v každém případě minimálně šest měsíců,
- navrácení musí být provedeno v maximální lhůtě šesti měsíců od podání žádosti,
- navrácené částky musí být od data, kdy byly vybrány, až do data skutečného navrácení aktualizovány s ohledem na úroky. Tyto úroky jsou počítány na základě referenční sazby Komise stanovené metodou určení referenčních úrokových a diskontních sazeb,
- francouzské orgány přijmou všechny přiměřené přímé důkazy ze strany poplatníků, jimiž bude dokázána zaplacená část daně, která byla uvalena na maso pocházející z jiných členských států,
- právo na refundaci nesmí podléhat dalším podmínkám, zejména podmínce nepřevedení daně,
- v případě, kdy poplatník daň ještě nezaplatil, francouzské orgány se formálně zřeknou požadavku na její zaplacení včetně případných narostlých úroků z prodlení,
- Francie zašle Komisi ve lhůtě maximálně dvaceti měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí komplexní zprávu, kterou prokáže řádné provedení tohoto článku.

5. Tento článek se nedotýká práv k navrácení daně z nákupu masa, která by poplatníci mohli mít na základě dalších ustanovení práva Společenství.

Článek 2

1. Systém státních podpor, který Francie uplatňovala od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2002 ve prospěch kafilérií v rámci financování veřejné asanační služby, financované prostřednictvím daně z nákupu masa, která byla uvalena také na produkty pocházející z jiných členských států, je slučitelný se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

2. Systém státních podpor, který Francie uplatňovala od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2002 ve prospěch chovatelů v rámci financování veřejné asanační služby, financované prostřednictvím daně z nákupu masa, která byla uvalena také na produkty pocházející z jiných členských států, je slučitelný se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

3. Systém státních podpor, který Francie uplatňovala od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2002 ve prospěch jatek v rámci financování veřejné asanační služby, financované prostřednictvím daně z nákupu masa, která byla uvalena také na produkty pocházející z jiných členských států, je slučitelný se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

4. Systém státních podpor, který Francie uplatňovala od 1. ledna 2002 do 31. prosince 2002 ve prospěch řezníků a bouráren držících specifický rizikový materiál (SRM) v rámci financování veřejné asanační služby, financované prostřednictvím daně z nákupu masa, která byla uvalena také na produkty pocházející z jiných členských států, je slučitelný se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

Článek 3

Opatření ve formě osvobození od úhrady daně z nákupu masa ve prospěch určitých podniků obchodujících s masem platné v období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2002 vytváří státní podporu neslučitelnou se společným trhem.

Francie přijme opatření nezbytná k zinkasování nazpět podpor vyplacených příjemcům podle tohoto systému. Celková částka podpor, které mají být zinkasovány nazpět, musí být aktualizována s ohledem na úroky od data, ke kterému byla podpora vyplacena, až do data jejich skutečného zinkasování nazpět. Tyto úroky jsou počítány na základě referenční sazby Komise stanovené metodou určení referenčních úrokových a diskontních sazeb.

Článek 4

Francie uvědomí Komisi ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí o opatřeních, která přijala k dosažení souladu s rozhodnutím.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 14. prosince 2004.

za komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise